

שמואל ב - עם טעמים

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד טו טז
יז יח יט כ כא כב כג כד

שמואל ב פרק א

א ויהי אחר מות שאול ודוד שב מהכּוֹת את-העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים: **ב** ויהי | ביום השלישי והנה איש בא מן-המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על-ראשו ויהי בבואו אל-דוד ויפל ארצה וישתחו: **ג** ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי: **ד** ויאמר אליו דוד מה-היה הדבר הגד-נא לי ויאמר אשר-נס העם מן-המלחמה וגם-הרבה נפל מן-העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו: **ה** ויאמר דוד אל-הנער המגיד לו איך ידעת כי-מת שאול ויהונתן בנו: **ו** ויאמר הנער | המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבוע והנה שאול נשען על-חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הדבקהו: **ז** ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני: **ח** ויאמר לי מי-אתה (ויאמר) ואמר אליו עמלקי אנכי: **ט** ויאמר אלי עמד-נא עלי ומתתני כי אחזני השבץ כי-כל-עוד נפשי בי: **י** ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנזר | אשר על-ראשו ואצעה אשר על-זרעו ואביאם אל-אדני הנה: **יא** ויחזק דוד (בבגדו) בגדיו ויקרעם וגם כל-האנשים אשר אתו: **יב** ויספדו ויבכו ויצמו עד-הערב על-שאוּל ועל-יהונתן בנו ועל-עם יהוה ועל-בית ישראל כי נפלו בקרב: **יג** (ס) ויאמר דוד אל-הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן-איש גר עמלקי אנכי: **יד** ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את-משיח יהוה: **טו** ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע-בו

וַיִּכְהוּ וַיִּמָּת: **טז** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי דָוִד (דמיר) דָּמָךְ עַל-רֹאשְׁךָ כִּי פִיךָ עָנָה
בְּךָ לֵאמֹר אֲנִי מִתְּתִי אֶת-מְשִׁיחַ יְהוָה: **יז** וַיִּקְנֶן דָּוִד אֶת-הַקִּינָה
הַזֹּאת עַל-שְׂאוֹל וְעַל-יְהוֹנָתָן בְּנוֹ: **יח** וַיֹּאמֶר לְלִמְד בְּנֵי-יְהוּדָה קִשְׁת
הַיָּנָה כְּתוּבָה עַל-סֹפֶר הַיֵּשֶׁר: **יט** הַצְבִי יִשְׂרָאֵל עַל-בְּמוֹתֶיךָ חָלַל אִיךָ
נָפְלוּ גְבוּרִים: **כ** אֶל-תִּגִּידוּ בְּגַת אֶל-תִּבְשְׂרוּ בְּחוּצַת אֲשֻׁקְלוֹן פֶּן-
תִּשְׁמַחְנָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים פֶּן-תִּעְלֶזְנָה בְּנוֹת הָעַרְלִים: **כא** הֲרִי בַגְּלִבְעַ
אֶל-טַל וְאֶל-מָטָר עֲלֵיכֶם וּשְׂדֵי תְרוֹמַת כִּי שָׁם נִגְעַל מִגֵּן גְּבוּרִים מִגֵּן
שְׂאוֹל בְּלִי מְשִׁיחַ בְּשֵׁמֶן: **כב** מִדָּם חָלָלִים מִחֶלֶב גְּבוּרִים קִשְׁת יְהוֹנָתָן
לֹא נִשְׁוֹג אַחֲרָיִם וְחָרַב שְׂאוֹל לֹא תִשׁוּב רִיקָם: **כג** שְׂאוֹל וַיְהוֹנָתָן
הַנְּאֻהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ מִנְּשָׁרִים קָלוּ מֵאֲרִיֹת
גָּבְרוּ: **כד** בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל-שְׂאוֹל בְּכִינָה הַמִּלְבָּשְׁכֶם שָׁנִי עִם-עַדְנִים
הַמַּעֲלָה עָדִי זָהָב עַל לְבוּשְׁכֶן: **כה** אִיךָ נָפְלוּ גְבוּרִים בְּתוֹךְ הַמִּלְחָמָה
יְהוֹנָתָן עַל-בְּמוֹתֶיךָ חָלַל: **כו** צַר-לִי עֲלֶיךָ אַחִי יְהוֹנָתָן נְעַמְתָּ לִּי מְאֹד
נִפְלְאָתָה אֶהְבְּתֶךָ לִּי מֵאֶהְבֵת נָשִׁים: **כז** אִיךָ נָפְלוּ גְבוּרִים וַיֵּאבְדוּ כָּלִי
מִלְחָמָה: **(פ)**

שמואל ב פרק-ב

א וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן וַיִּשְׂאֵל דָּוִד בַּיהוָה | לֵאמֹר הֲאֵעֲלֶה בְּאֶחָת עָרֵי יְהוּדָה
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי עֹלָה וַיֹּאמֶר דָּוִד אָנֹכִי אֵעֲלֶה וַיֹּאמֶר חֲבֹרְנָה: **ב** וַיַּעַל
שָׁם דָּוִד וְגַם שְׁתֵּי נָשָׁיו אַחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵלִית וְאַבִּיגַיִל אִשְׁת נָבָל הַכַּרְמֶלִי:
ג וְאַנְשָׁיו אֲשֶׁר-עִמּוֹ הָעֲלָה דָוִד אִישׁ וּבֵיתוֹ וַיֵּשְׁבוּ בְּעָרֵי חֲבֹרֹן:
ד וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי יְהוּדָה וַיִּמְשְׁחוּ-שָׁם אֶת-דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל-בֵּית יְהוּדָה וַיִּגְדּוּ
לְדָוִד לֵאמֹר אַנְשֵׁי יְבִישׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר קָבְרוּ אֶת-שְׂאוֹל: **ה** וַיִּשְׁלַח
דָּוִד מַלְאָכִים אֶל-אַנְשֵׁי יְבִישׁ גִּלְעָד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּרָכִים אַתֶּם לַיהוָה
אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הַחֹסֵד הַזֶּה עִם-אֲדֹנֵיכֶם עִם-שְׂאוֹל וְתִקְבְּרוּ אֹתוֹ:
ו וְעַתָּה יַעֲשׂ-יְהוָה עִמָּכֶם חֹסֵד וְאֲמֶת וְגַם אֲנִי אֵעֲשֶׂה אִתְּכֶם הַטּוֹבָה
הַזֹּאת אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הַדָּבָר הַזֶּה: **ז** וְעַתָּה | תַּחֲזֹקְנָה יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְבָנֵי-
חַיִל כִּי-מֵת אֲדֹנֵיכֶם שְׂאוֹל וְגַם-אֹתִי מְשַׁחוּ בֵּית-יְהוּדָה לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם:
ח וְאַבְנֶר בֶּן-נֵר שַׂר-צָבָא אֲשֶׁר לְשְׂאוֹל לָקַח אֶת-אִישׁ בִּשְׁת בֶּן-
שְׂאוֹל וַיַּעֲבֵרְהוּ מִחֲנָיִם: **ט** וַיִּמְלְכוּ אֶל-הַגִּלְעָד וְאֶל-הָאֲשׁוּרִי וְאֶל-
יִזְרְעֵאל וְעַל-אֶפְרַיִם וְעַל-בִּנְיָמִן וְעַל-יִשְׂרָאֵל כָּלָה: **י** בֶּן-אַרְבַּעִים
שָׁנָה אִישׁ-בִּשְׁת בֶּן-שְׂאוֹל בְּמָלְכוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל וּשְׁתִּים שָׁנִים מָלַךְ אַךְ בֵּית

יהודה היו אחרי דוד: **{יא}** ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על-בית יהודה שבע שנים וששה חדשים: **{יב}** ויצא אבנר בן-נר ועבדי איש-בשת בן-שאול ממחנים גבעונה: **{יג}** ויואב בן-צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשום על-ברכת גבעון יחדו וישבו אלה על-הברכה מזה ואלה על-הברכה מזה: **{יד}** ויאמר אבנר אל-יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו: **{טו}** ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימן וליאיש בשת בן-שאול ושנים עשר מעבדי דוד: **{טז}** ויחזקו איש | בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון: **{יז}** ותהי המלחמה קשה עד-מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד: **{יח}** ויהיו-שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה: **{יט}** וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא-נטה ללכת על-הימין ועל-השמאל מאחרי אבנר: **{כ}** ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי: **{כא}** ויאמר לו אבנר נטה לך על-ימינה או על-שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח-לך את-חלצתו ולא-אבה עשהאל לסור מאחריו: **{כב}** ויסף עוד אבנר לאמר אל-עשהאל סור לך מאחרי למה אכפה ארצה ואיך אשא פני אל-יואב אחיך: **{כג}** וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל-החמש ותצא החנית מאחריו ויפל-שם וימת (תחתו) תחתיו ויהי כל-הבא אל-המקום אשר-נפל שם עשהאל וימת ויעמדו: **{כד}** וירדפו יואב ואבישי אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד-גבעת אמה אשר על-פני-גיח דרך מדבר גבעון: **{כה}** ויתקבצו בני-בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש-גבעה אחת: **{כו}** ויקרא אבנר אל-יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב הלוא ידעתה כי-מרה תהיה באחרונה ועד-מתי לא-תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם: **{כז}** ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו: **{כח}** ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל-העם ולא-ירדפו עוד אחרי ישראל ולא-יספו עוד להלחם: **{כט}** ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה והוא ויעברו את-הירדן וילכו כל-הבתרון ויבאו מחנים: **{ל}** ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את-כל-העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה-עשר איש ועשה-אל: **{לא}** ועבדי דוד הפו מבנימן ובאנשי אבנר שלש-מאות וששים איש מתו: **{לב}** וישאו את-עשהאל ויקברהו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל-הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחברון:

שמואל ב פרק-ג

א ותהי המלחמה ארפה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך וסזק ובית שאול הלכים ודלים: **ב** (וילדו) ויילדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלת: **ג** ומשנהו כלב (לאביגל) לאביגיל אשת נבל הפרמלי והשלשי אבשלום בן-מעכה בת-תלמי מלך גשור: **ד** והרביעי אדניה בן-חגית והחמישי שפטיה בן-אביטל: **ה** והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון: **ו** ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול: **ז** ולשאול פלגש ושמה רצפה בת-איה ויאמר אל-אבנר מדוע באתה אל-פילגש אבי: **ח** ויחר לאבנר מאד על-דברי איש-בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה-חסד עם-בית | שאול אביך אל-אחיו ואל-מרעהו ולא המציתך ביד-דוד ותפקד עלי עון האשה היום: **ט** כה-יעשה אלהים לאבנר וכה יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי-כן אעשה-לו: **י** להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים את-כסא דוד על-ישראל ועל-יהודה מן ועד-באר שבע: **יא** ולא-יכל עוד להשיב את-אבנר דבר מיראתו אתו: **יב** וישלח אבנר מלאכים | אל-דוד (תחתו) תחתיו לאמר למי-ארץ לאמר כרתה בריתך אתי והנה ידי עמך להסב אליך את-כל-ישראל: **יג** ויאמר טוב אני אכרת אתך ברית אף דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא-תראה את-פני כי | אם-לפני הביאך את מיכל בת-שאול בבאך לראות את-פני: **יד** וישלח דוד מלאכים אל-איש-בשת בן-שאול לאמר תנה את-אשתתי את-מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים: **טו** וישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן-לוש) ליש: **טז** וילך אתה אישה הלוך ובכה אחריה עד-בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב: **יז** ודבר-אבנר היה עם-זקני ישראל לאמר גם-תמזל גם-שלשם הייתם מבקשים את-דוד למלך עליכם: **יח** ועתה עשו כי יהוה אמר אל-דוד לאמר ביד | דוד עבדי הושיע את-עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל-איביהם: **יט** וידבר גם-אבנר באזני בנימין וילך גם-אבנר לדבר באזני דוד בחברון את כל-אשר-טוב בעיני ישראל ובעיני כל-בית בנימן: **כ** ויבא אבנר אל-דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר-אתו משתה: **כא** ויאמר אבנר אל-דוד אקומה | ואלכה ואקבצה אל-אדני המלך את-כל-ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר-תאוו נפשך וישלח דוד את-אבנר וילך בשלום: **כב** והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם-דוד בחברון כי שלחו

וַיִּלֶךְ בְּשָׁלוֹם: **{כג}** וַיֹּאבֵב וְכָל-הַצֶּבֶא אֲשֶׁר-אִתּוֹ בָּאוּ וַיִּגְדּוּ לַיּוֹאֵב לֵאמֹר
בָּא-אֲבִיךָ בֶן-נֹר אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַחְהוּ וַיִּלֶךְ בְּשָׁלוֹם: **{כד}** וַיָּבֵא יוֹאֵב אֶל-
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָ הִנֵּה-בָא אֲבִיךָ לְמַה-זֶּה שְׁלַחְתָּו וַיִּלֶךְ
הַלּוֹךְ: **{כה}** יָדַעַתְּ אֶת-אֲבִיךָ בֶן-נֹר כִּי לְפָתַתְךָ בָּא וְלָדַעַת אֶת-מוֹצְאָךְ
וְאֶת-(מִבּוֹאֵךְ) מוֹבָאֵךְ וְלָדַעַת אֶת כָּל-אֲשֶׁר אִתָּה עֲשֵׂה: **{כו}** וַיֵּצֵא יוֹאֵב
מִעִם דָּוִד וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אַחֲרָיו אֲבִיךָ וַיֵּשְׁבוּ אִתּוֹ מִבּוֹר הַסָּרָה וְדָוִד לֹא
יָדַע: **{כז}** וַיֵּשֶׁב אֲבִיךָ חֲבֵרוֹן וַיֵּטְהוּ יוֹאֵב אֶל-תּוֹךְ הַשָּׁעַר לְדַבֵּר אִתּוֹ
בְּשָׁלִי וַיִּכְהוּ שֵׁם הַחֲמִשׁ וַיָּמַת בְּדָם עָשָׂה-אֵל אַחִיו: **{כח}** וַיִּשְׁמַע דָּוִד
מֵאַחֲרָיו כִּן וַיֹּאמֶר נָקִי אֲנִכִי וּמִמְלַכְתִּי מִעַם יְהוָה עַד-עוֹלָם מִדְּמֵי אֲבִיךָ
בֶן-נֹר: **{כט}** יַחֲלוּ עַל-רֹאשׁ יוֹאֵב וְאֵל כָּל-בֵּית אָבִיו וְאֵל-יִכָּרֵת מִבֵּית יוֹאֵב
זָב וּמִצָּרַע וּמִחֲזִיק בַּפֶּלֶךְ וְנָפֵל בַּחֲרָב וְחָסַר-לֶחֶם: **{ל}** וַיֹּאבֵב וְאֲבִישׁוּ
אֲחִיו הָרְגוּ לְאֲבִיךָ עַל אֲשֶׁר הִמִּית אֶת-עֲשָׂהאֵל אַחִיהֶם בְּגִבְעוֹן
בְּמִלְחָמָה: **{פ}** **{לא}** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יוֹאֵב וְאֵל-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ קָרְעוּ
בְּגָדֵיכֶם וְחַגְרוּ שִׁקִּים וְסָפְדוּ לִפְנֵי אֲבִיךָ וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד הֵלֵךְ אַחֲרָיו הַמָּטָה:
{לב} וַיִּקְבְּרוּ אֶת-אֲבִיךָ בַּחֲבֵרוֹן וַיִּשָּׂא הַמֶּלֶךְ אֶת-קוּלוֹ וַיִּבֶךְ אֶל-קִבְרֵי
אֲבִיךָ וַיִּבְכּוּ כָל-הָעָם: **{פ}** **{לג}** וַיִּקְנֶן הַמֶּלֶךְ אֶל-אֲבִיךָ וַיֹּאמֶר הַכְּמוֹת
נָבֵל יָמוּת אֲבִיךָ: **{לד}** יָדָךְ לֹא-אֶסְרוֹת וְרַגְלֶיךָ לֹא-לִנְחָשֵׁתַיִם הַגָּשׁוּ
כִּנְפוֹל לִפְנֵי בְנֵי-עוֹלָה נְפֹלֶת וַיִּסְפוּ כָל-הָעָם לְבָכּוֹת עָלָיו: **{לה}** וַיָּבֵא כָל-
הָעָם לְהַבְרוֹת אֶת-דָּוִד לָחֵם בְּעוֹד הַיּוֹם וַיִּשְׁבַּע דָּוִד לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה-
לִי אֱלֹהִים וְכֹה יִסִּיף כִּי אִם-לִפְנֵי בּוֹא-הַשֶּׁמֶשׁ אֶטְעַם-לָחֵם אוֹ כָל-
מֵאוֹמָה: **{לו}** וְכָל-הָעָם הִפִּירוּ וַיֵּיטֵב בְּעֵינֵיהֶם כֹּל אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ
בְּעֵינֵי כָל-הָעָם טוֹב: **{לז}** וַיִּדְעוּ כָל-הָעָם וְכָל-יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא כִּי לֹא
הָיְתָה מִהַמֶּלֶךְ לְהַמִּית אֶת-אֲבִיךָ בֶן-נֹר: **{פ}** **{לח}** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-
עֲבָדָיו הֲלוֹא תִדְעוּ כִּי-שֵׁר וְגָדוֹל נָפֵל הַיּוֹם הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל: **{לט}** וְאֲנִכִי
הַיּוֹם רָךְ וּמְשׁוּחַ מֶלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים מִמֶּנִּי יִשְׁלַם
יְהוָה לַעֲשֵׂה הַרְעָה כְּרַעְתּוֹ: **{פ}**

שמואל ב פרק-ד

{א} וַיִּשְׁמַע בֶּן-שָׂאוּל כִּי מֵת אֲבִיךָ בַּחֲבֵרוֹן וַיִּרְפוּ יָדָיו וְכָל-יִשְׂרָאֵל נִבְהָלוּ:
{ב} וּשְׁנֵי אַנְשִׁים שָׂרִי-גְדוּדִים הָיוּ בֶן-שָׂאוּל שֵׁם הָאֶחָד בְּעֵנָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי
רָכָב בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרֹתַי מִבְּנֵי בְנֵימִן כִּי גַם-בְּאֵרֹת תַּחֲשָׁב עַל-בְּנֵימִן:
{ג} וַיִּבְרָחוּ הַבְּאֵרֹתַי גַּתִּימָה וַיְהִי-שֵׁם גָּרִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה: **{ד}**

ד וְלִיהוֹנָתָן בֶּן-שָׁאוּל בֶּן נָכָה רִגְלִים בֶּן-חַמֵּשׁ שָׁנִים הָיָה בָּבֹא שְׁמַעַת שָׁאוּל וְיִהוֹנָתָן מִיִּזְרְעֵאל וְתִשְׁאֵהוּ אֲמַנְתּוֹ וְתָנֹס וַיְהִי בְחַפְזָה לָנוֹס וַיִּפֹּל וַיִּפְסַח וְשָׁמוּ מִפִּיבִשֶׁת: **ה** וַיֵּלְכוּ בְנֵי-רִמּוֹן הַבְּאֵרְתִּי רֹכֵב וּבַעֲנָה וַיָּבֹאוּ כָּחֵם הַיּוֹם אֶל-בֵּית אִישׁ בִּשֶׁת וְהוּא שָׁכַב אֶת מִשְׁכַּב הַצְּהָרִים: **ו** וְהִנֵּה בָּאוּ עַד-תּוֹךְ הַבַּיִת לִקְחֵי חֲטִים וַיִּכְהוּ אֶל-הַחֲמֵשׁ וְרֹכֵב וּבַעֲנָה אָחִיו נִמְלְטוּ: **ז** וַיָּבֹאוּ הַבַּיִת וְהוּא-שָׁכַב עַל-מִטָּתוֹ בְּחֹדֶר מִשְׁכָּבוֹ וַיִּכְהוּ וַיִּמְתְּהוּ וַיִּסִּירוּ אֶת-רֹאשׁוֹ וַיִּקְחוּ אֶת-רֹאשׁוֹ וַיֵּלְכוּ דֶרֶךְ הָעֵרְבָה כָּל-הַלַּיְלָה: **ח** וַיָּבֹאוּ אֶת-רֹאשׁ אִישׁ-בִּשֶׁת אֶל-דָּוִד חֲבֵרוֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ הִנֵּה-רֹאשׁ אִישׁ-בִּשֶׁת בֶּן-שָׁאוּל אִיבָה אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ אֶת-נַפְשְׁךָ וַיִּתֵּן יְהוָה לְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ נִקְמוֹת הַיּוֹם הַזֶּה מִשָּׁאוּל וּמִזְרַעוֹ: **ט** וַיַּעַן דָּוִד אֶת-רֹכֵב | וְאֶת-בַּעֲנָה אָחִיו בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרְתִּי וַיֹּאמֶר לָהֶם חֵי-יְהוָה אֲשֶׁר-פָּדָה אֶת-נַפְשִׁי מִכָּל-צָרָה: **י** כִּי הִמְגִיד לִי לֵאמֹר הִנֵּה-מֵת שָׁאוּל וְהוּא-הָיָה כַּמְבֹשֵׁר בְּעֵינָיו וְאֶחָזָה בּוֹ וְאֶהְרָגֵהוּ בְּצִקְלִי אֲשֶׁר לְתַתִּי-לוֹ בְּשָׂרָה: **יא** אַף כִּי-אֲנָשִׁים רָשָׁעִים הָרְגוּ אֶת-אִישׁ-צַדִּיק בְּבַיִתוֹ עַל-מִשְׁכָּבוֹ וְעַתָּה הֲלוֹא אֲבִקֵּשׁ אֶת-דָּמוֹ מִיָּדְכֶם וּבַעֲרֹתִי אֶתְכֶם מִן-הָאָרֶץ: **יב** וַיֵּצֵאוּ דָוִד אֶת-הַנְּעָרִים וַיַּהְרֹגוּם וַיִּקְצְצוּ אֶת-יְדֵיהֶם וְאֶת-רִגְלֵיהֶם וַיִּתְּלוּ עַל-הַבְּרָכָה בְּחֵבְרוֹן וְאֶת רֹאשׁ אִישׁ-בִּשֶׁת לִקְחוֹ וַיִּקְבְּרוּ בְּקֶבֶר-אֲבִנָּה בְּחֵבְרוֹן: **פ**

שמואל ב פרק-ה

א וַיָּבֹאוּ כָּל-שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-דָּוִד חֲבֵרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר הִנְנוּ עִצְמוֹת וּבְשָׂרָה אֲנַחְנוּ: **ב** גַּם-אֶתְמוֹל גַּם-שִׁלְשׁוֹם בְּהִיּוֹת שָׁאוּל מֶלֶךְ עָלֵינוּ אֵתָהּ (הַיִּיתָה) הַיִּיתָ (מוֹצִיא) הַמוֹצִיא (וְהַמְּבִיא) וְהַמְּבִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה לָךְ אֵתָהּ תִּרְעָה אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל וְאֵתָהּ תִּהְיֶה לְנָגִיד עַל-יִשְׂרָאֵל: **ג** וַיָּבֹאוּ כָּל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-הַמֶּלֶךְ חֲבֵרוֹנָה וַיִּכְרַת לָהֶם הַמֶּלֶךְ דָּוִד בְּרִית בְּחֵבְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת-דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל: **ד** בֶּן-שְׁלֹשִׁים שָׁנָה דָּוִד בְּמָלְכוֹ אַרְבַּעִים שָׁנָה מֶלֶךְ: **ה** בְּחֵבְרוֹן מֶלֶךְ עַל-יְהוּדָה שֶׁבַע שָׁנִים וְשֵׁשׁ חֳדָשִׁים וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ שְׁלֹשִׁים וְשֹׁלֹשׁ שָׁנָה עַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְיְהוּדָה: **ו** וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וְאָנָּשָׁיו יְרוּשָׁלַם אֶל-הַיַּבֵּסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְדָוִד לֵאמֹר לֹא-תָבֹא הִנֵּה כִּי אִם-הִסִּירְךָ הַעֲוָרִים וְהַפְּסָחִים לֵאמֹר לֹא-יָבֹא דָוִד הִנֵּה: **ז** וַיִּלְכֹּד דָּוִד אֶת מִצְדַּת צִיּוֹן הִיא עִיר דָּוִד: **ח** וַיֹּאמֶר דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא כָּל-מִכָּה יַבֵּסִי וַיִּגַע בְּצַנּוֹר

ואת-הפסחים ואת-העורים (שנאו) שנאי נפש דוד על-כן יאמרו עור ופסח לא יבוא אל-הבית: **ט** וישב דוד במצדה ויקרא-לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן-המלוא וביתה: **י** וילך דוד הלך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו: (פ) **יא** וישלח חירם מלך-צר מלאכים אל-דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו-בית לדוד: **יב** וידע דוד כי-הכינו יהוה למלך על-ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל: (ס) **יג** ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון וילדו עוד לדוד בנים ובנות: **יד** ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה: **טו** ויבחר וילישוע ונפג ויפיע: (פ) **טז** וילישמע ואלידע וליפלט: **יז** וישמעו פלשתים כי-משחו את-דוד למלך על-ישראל ויעלו כל-פלשתים לבקש את-דוד וישמע דוד וירד אל-המצודה: **יח** ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים: **יט** וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל-פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה אל-דוד עלה כי-נתן אתן את-הפלשתים בידך: **כ** ויבא דוד בבעל-פרצים ויכס שם דוד ויאמר פרץ יהוה את-איבי לפני כפרץ מים על-כן קרא שם-המקום ההוא בעל פרצים: **כא** ויעזבו שם את-עצביהם וישאם דוד ואנשיו: (פ) **כב** ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: **כג** וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל-אחריהם ובאת להם ממול בכאים: **כד** ויהי (בשמער) כשמערך את-קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ פי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: **כה** ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויה את-פלשתים מגבע עד-באף גזר: (פ)

שמואל ב פרק-ו

א ויסף עוד דוד את-כל-בחור בישראל שלשים אסף: **ב** ויקם | וילך דוד וכל-העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר-נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו: **ג** וירכבו את-ארון האלהים אל-עגלה חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את-העגלה חדשה: **ד** וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון: **ה** ודוד | וכל-בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים: **ו** ויבאו עד-גרן

נכון וישלח עזא אל-ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר: **{ז}** ויחר-
אף יהוה בעזה ויפהו שם האלהים על-השל וימת שם עם ארון
האלהים: **{ח}** ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום
ההוא פרץ עזה עד היום הזה: **{ט}** וירא דוד את-יהוה ביום ההוא
ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה: **{י}** ולא-אבה דוד להסיר אליו את-ארון
יהוה על-עיר דוד ויטהו דוד בית עבד-אדום הגתי: **{יא}** וישב ארון יהוה
בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את-עבד אדם ואת-
כל-ביתו: **{יב}** ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את-בית עבד אדם ואת-
כל-אשר-לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את-ארון האלהים
מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה: **{יג}** ויהי כי צעדו נשאי ארון-יהוה
ששה צעדים ויזבח שור ומריא: **{יד}** ודוד מכרפר בכל-עז לפני יהוה
ודוד חגור אפוד גד: **{טו}** ודוד וכל-בית ישראל מעלים את-ארון יהוה
בתרועה ובקול שופר: **{טז}** והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת-
שאול נשקפה | בעד החלון ותרא את-המלך דוד מפזז ומכרפר לפני
יהוה ותבז לו בלבה: **{יז}** ויבאו את-ארון יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך
האהל אשר נטה-לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: **{יח}** ויכל
דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את-העם בשם יהוה צבאות:
{יט} ויחלק לכל-העם לכל-המון ישראל למאיש ועד-אשה לאיש חלת
לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל-העם איש לביתו:
{כ} וישב דוד לברך את-ביתו ותצא מיכל בת-שאול לקראת דוד
ותאמר מה-נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות
עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: **{כא}** ויאמר דוד אל-מיכל לפני יהוה
אשר בחר-בי מאביך ומפל-ביתו לצות אתי נגיד על-עם יהוה על-
ישראל ושחקתי לפני יהוה: **{כב}** ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני
ועם-האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: **{כג}** ולמיכל בת-שאול לא-
היה לה ילד עד יום מותה: (פ)

שמואל ב פרק-ז

{א} ויהי כן-ישב המלך בביתו ויהוה הניח-לו מסביב מכל-איביו:
{ב} ויאמר המלך אל-נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון
האלהים ישב בתוך היריעה: **{ג}** ויאמר נתן אל-המלך כל אשר בלבבך
לך עשה כי יהוה עמך: (ס) **{ד}** ויהי בלילה ההוא ויהי דבר-יהוה אל-

נתן לאמר: **לה** לך ואמרת אל-עבדי אל-דוד כה אמר יהוה האתה תבנה-לי בית לשבתי: **לו** כי לא ישבתי בבית למיזם העלתי את-בני ישראל ממצרים ועד היום הנה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: **לז** בכל אשר-התהלכתי בכל-בני ישראל הדבר דברתי את-אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את-עמי את-ישראל לאמר למה לא-בניתם לי בית ארזים: **לח** ועתה כה-תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מן-הנה נה מאחר הצאן להיות נגיד על-עמי על-ישראל: **לט** ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את-כל-איביך מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: **ליו** ושמת מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יסיפו בני-עולה לענותו כאשר בראשונה: **ליא** ולמן-היום אשר צויתי שפטים על-עמי ישראל והניחתי לך מכל-איביך והגיד לך יהוה כי-בית יעשה-לך יהוה: **ליב** כי | ימלאו ימיה ושכבת את-אבתיך והקימתי את-זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את-ממלכתו: **ליג** הוא יבנה-בית לשמי וכננתי את-כסא ממלכתו עד-עולם: **ליד** אני אהיה-לו לאב והוא יהיה-לי לבן אשר בהעותו והכחתי בשבט אנשים ובנגעי בני אדם: **ליו** וחסדי לא-יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך: **ליא** ונאמן ביתך וממלכתך עד-עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד-עולם: **ליז** ככל הדברים האלה וככל החזיון הנה כן דבר נתן אל-דוד: **לכ** ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד-הלים: **ליט** ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל-בית-עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה: **לכ** ומה-יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את-עבדך אדני יהוה: **לכא** בעבור דברך וכלבך עשית את כל-הגדולה הזאת להודיע את-עבדך: **לכב** על-כן גדלת אדני יהוה כי-אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר-שמענו באזנינו: **לכג** ומי כעמך כי-ישראל גוי אחד בארץ אשר הלקו-אלהים לפדות-לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארצה מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו: **לכד** ותכוון לך את-עמך ישראל | לך לעם עד-עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: **לכה** **לכ** ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על-עבדך ועל-ביתו הקם עד-עולם ועשה כאשר דברת: **לכו** ויגדל שמך עד-עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על-ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך: **לכז** כי-אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את-אזן עבדך לאמר בית אבנה-לך על-כן מצא עבדך את-לבבו להתפלל אליך את-התפלה הזאת: **לכח** ועתה | אדני יהוה אתה-הוא האלהים ודבריה יהיו אמת ותדבר אל-עבדך את-הטובה הזאת: **לכט** ועתה הואל וברך את-בית

עבֹדְךָ לְהִיּוֹת לְעוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּי-אֵתָהּ אֲדַנִּי יְהוָה דְּבַרְתָּ וּמִבְרַכְתָּהּ יְבָרְךָ
בֵּית-עֲבָדֶךָ לְעוֹלָם: (פ)

שמואל ב פרק-ח

א וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן וַיָּךְ דָּוִד אֶת-פְּלִשְׁתִּים וַיִּכְנָעוּם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת-מִתְגַּ
הָאִמָּה מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: **ב** וַיָּךְ אֶת-מוֹאָב וַיִּמְדָּם בְּחֶבְלֵי הַשָּׁכָב אוֹתָם
אֶרְצָה וַיִּמְדַּד שְׁנֵי-חֲבָלִים לְהַמִּית וּמְלֵא הַחֶבֶל לְהַחִיּוֹת וַתְּהִי מוֹאָב לְדָוִד
לְעֲבָדִים נְשָׂאֵי מִנְחָה: **ג** וַיָּךְ דָּוִד אֶת-הַדְּדַעְזָר בֶּן-רְחָב מֶלֶךְ צוֹבָה
בְּלָכְתּוֹ לְהַשִּׁיב יָדוֹ בְּנֹהַר-פָּרָת: **ד** וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִמֶּנּוּ אֶלְפִי וְשִׁבְע־מֵאוֹת
פָּרָשִׁים וְעֹשָׂרִים אֶלְפִי אִישׁ רִגְלֵי וַיַּעֲקֹר דָּוִד אֶת-כָּל-הַרְכָּב וַיֹּאמֶר מִמֶּנּוּ
מֵאָה רֶכֶב: **ה** וַתָּבֵא אָרָם דְּמִשְׁקֵי לַעְזָר לְהַדְּדַעְזָר מֶלֶךְ צוֹבָה וַיָּךְ דָּוִד
בְּאָרָם עֹשָׂרִים-וּשְׁנָיִם אֶלְפִי אִישׁ: **ו** וַיִּשָּׂם דָּוִד נְצֻבִים בְּאָרָם דְּמִשְׁקֵי
וַתְּהִי אָרָם לְדָוִד לְעֲבָדִים נוֹשְׂאֵי מִנְחָה וַיִּשַׁע יְהוָה אֶת-דָּוִד בְּכָל אֲשֶׁר
הִלָּךְ: **ז** וַיִּקַּח דָּוִד אֶת שְׁלֹטֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר הָיוּ אֶל עֲבָדֵי הַדְּדַעְזָר וַיְבִיֵּאֵם
יְרוּשָׁלָּם: **ח** וּמִבְּטַח וּמִמְּבֹרְתֵי עָרֵי הַדְּדַעְזָר לָקַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד נְחֹשֶׁת
הַרְבֵּה מְאֹד: **ט** וַיִּשְׁמַע תַּעֲיֵי מֶלֶךְ חֲמַת כִּי הִכָּה דָּוִד אֶת כָּל-חֵיל
הַדְּדַעְזָר: **י** וַיִּשְׁלַח תַּעֲיֵי אֶת-יֹרָם-בֶּנּוֹ אֶל-הַמֶּלֶךְ-דָּוִד לְשָׂאֵל-לוֹ לְשָׁלוֹם
וּלְבָרְכוֹ עַל אֲשֶׁר נָלַחַם בְּהַדְּדַעְזָר וַיִּכְהוּ כִּי-אִישׁ מִלְחָמוֹת תַּעֲיֵי הָיָה
הַדְּדַעְזָר וּבְיָדוֹ הָיוּ כָּלִי-כֶסֶף וְכָלִי-זָהָב וְכָלִי נְחֹשֶׁת: **יא** גַּם-אַתֶּם
הַקְּדִישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לַיהוָה עִם-הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ מִכָּל-הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר כִּבְּשׁ: **יב** מֵאָרָם וּמִמוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמִמִּצְרַיִם
וּמִשְׁלַל הַדְּדַעְזָר בֶּן-רְחָב מֶלֶךְ צוֹבָה: **יג** וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם בְּשָׁבוֹ מֵהַפֹּתוֹ
אֶת-אָרָם בְּגִיא-מֶלַח שְׁמוֹנָה עָשָׂר אֶלְפִי: **יד** וַיִּשָּׂם בְּאֲדוֹם נְצֻבִים בְּכָל-
אֲדוֹם שֵׁם נְצֻבִים וַיְהִי כָל-אֲדוֹם עֲבָדִים לְדָוִד וַיִּשַׁע יְהוָה אֶת-דָּוִד בְּכָל-
אֲשֶׁר הִלָּךְ: **טו** וַיִּמְלֹךְ דָּוִד עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיְהִי דָּוִד עֹשֶׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה
לְכָל-עַמּוֹ: **טז** וַיֹּאבֵב בֶּן-צְרוּיָה עַל-הַצָּבָא וַיְהוֹשֶׁפֶט בֶּן-אַחִילֹוד מִזְכִּיר:
יז וְצֹדֶק בֶּן-אַחִיטוֹב וְאַחִימֶלֶךְ בֶּן-אַבִּיֶתָר כֹּהֲנִים וְשָׂרֵי סוּפָר:
יח וּבְנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וְהַכֹּרֶתִי וְהַפְּלֵתִי וּבְנֵי דָּוִד כֹּהֲנִים הָיוּ: (פ)

שמואל ב פרק-ט

א ויאמר דוד הכי יש-עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן: **ב** ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו-לו אל-דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר עבדך: **ג** ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל-המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים: **ד** ויאמר-לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל-המלך הנה-הוא בית מכיר בן-עמיאל בלו דבר: **ה** וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן-עמיאל מלו דבר: **ו** ויבא מפיבשת בן-יהונתן בן-שאול אל-דוד ויפל על-פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך: **ז** ויאמר לו דוד אל-תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את-כל-שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על-שלחני תמיד: **ח** וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל-הפלב המת אשר כמוני: **ט** ויקרא המלך אל-ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל-ביתו נתתי לבן-אדניך: **י** ועבדת לו את-האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן-אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בן-אדניך יאכל תמיד לחם על-שלחני ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים: **יא** ויאמר ציבא אל-המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את-עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על-שלחני כאחד מבני המלך: **יב** ולמפיבשת בן-קטן ושמו מיכא וכל מושב בית-ציבא עבדים למפיבשת: **יג** ומפיבשת ישב בירושלם כי על-שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו: (פ)

שמואל ב פרק-י

א ויהי אחרי-כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו: **ב** ויאמר דוד אעשה-חסד | עם-חנון בן-נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד-עבדיו אל-אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון: **ג** ויאמרו שרי בני-עמון אל-חנון אדניהם המכבד דוד את-אביך בעיניך כי-שלח לך מנחמים הלוא בעבור חקור את-העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את-עבדיו אליך: **ד** ויקח חנון את-עבדי דוד ויגלח את-חצי זקנם ויכרת את-מדוניהם בחצי עד שתותיהם וישלחם: **ה** ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי-היו האנשים נכלמים מאד ויאמר

המלך שבו בירחו עד-יצמח זקנכם ושבתם: **ו** ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני-עמון וישכרו את-אָרם בית-רחוב ואת-אָרם צבא עשרים אלף רגלי ואת-מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים-עשר אלף איש: **ז** וישמע דוד וישלח את-יואב ואת כל-הצבא הגברים: **ח** ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער ואָרם צבא ורחוב ואיש-טוב ומעכה לבדם בשדה: **ט** וירא יואב כי-היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מפל בחורי (בישראל) ישראל ויערך לקראת אָרם: **י** ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון: **יא** ויאמר אם-תחזק אָרם ממני והיתה לי לישועה ואם-בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך: **יב** חזק ונתחזק בעד-עמנו ובעד ערי אלהינו ויהיה יעשה הטוב בעיניו: **יג** ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה באָרם וינסו מפניו: **יד** ובני עמון ראו כי-נס אָרם וינסו מפני אבשי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם: **טו** וירא אָרם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד: **טז** וישלח הַדְדַעְזָר ויצא את-אָרם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר-צבא הַדְדַעְזָר לפניהם: **יז** ויגד לדוד (ס) ויאסוף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה ויערכו אָרם לקראת דוד וילחמו עמו: **יח** וינס אָרם מפני ישראל ויהרג דוד מאָרם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר-צבאו הפך וימת שם: **יט** ויראו כל-המלכים עבדי הַדְדַעְזָר כי נגפו לפני ישראל וישלמו את-ישראל ויעבדום ויראו אָרם להושיע עוד את-בני עמון: (פ)

שמואל ב פרק-יא

א ויהי לתשובת השנה לעת | צאת המלאכים וישלח דוד את-יואב ואת-עבדיו עמו ואת-כל-ישראל וישחתו את-בני עמון ויצרו על-רבה ודוד יושב בירושלם: (ס) **ב** ויהי | לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על-גג בית-המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: **ג** וישלח דוד ויִדְרֹשׁ לאשה ויאמר הלוא-זאת בת-שבע בת-אליעם אשת אורייה החתי: **ד** וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל-ביתה: **ה** ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי: **ו** וישלח דוד אל-יואב שלח אלי את-אורייה החתי וישלח יואב את-אורייה אל-דוד:

ז וַיְבֹא אֹרְיָה אֵלָיו וַיִּשְׁאַל דָּוִד לְשָׁלוֹם יוֹאֵב וְלְשָׁלוֹם הָעָם וְלְשָׁלוֹם
הַמְּלַחְמָה: **ח** וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֹרְיָה רַד לְבֵיתְךָ וּרְחֹץ רַגְלֶיךָ וַיֵּצֵא אֹרְיָה
מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַתֵּצֵא אַחֲרָיו מִשָּׂאת הַמֶּלֶךְ: **ט** וַיִּשְׁכַּב אֹרְיָה פֶתַח בַּיִת
הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל-עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְלֹא יָרַד אֶל-בֵּיתוֹ: **י** וַיִּגְדוּ לְדָוִד לֵאמֹר לֹא-
יָרַד אֹרְיָה אֶל-בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֹרְיָה הֲלוֹא מִדֶּרֶךְ אֵתָה בָּא מִדּוֹעַ
לֹא-יֵרֶדְתָּ אֶל-בֵּיתְךָ: **יא** וַיֹּאמֶר אֹרְיָה אֶל-דָּוִד הָאָרוֹן וַיִּשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה
יֹשְׁבֵימָם בְּסָפוֹת וְאֲדֹנָי יוֹאֵב וְעַבְדֵי אֲדֹנָי עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה חֲנִימִים וְאֲנִי אֲבוֹא
אֶל-בֵּיתִי לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁכַּב עִם-אִשְׁתִּי חַיָּה וְחִי נַפְשִׁי אִם-אֶעֱשֶׂה
אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה: **יב** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֹרְיָה שֵׁב בְּזֶה גַם-הַיּוֹם וּמָחָר
אֲשַׁלְּחֶךָ וַיֵּשֶׁב אֹרְיָה בִירוּשָׁלַם בַּיּוֹם הַהוּא וּמִמָּחָרְתָּ: **יג** וַיִּקְרָא-לוֹ דָּוִד
וַיֹּאכַל לֶפְנָיו וַיִּשְׁתַּי וַיִּשְׁכְּרוּ וַיֵּצֵא בְּעָרְבַי לִשְׁכַּב בְּמִשְׁכְּבוֹ עִם-עַבְדֵי אֲדֹנָיו
וְאֶל-בֵּיתוֹ לֹא יָרַד: **יד** וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיִּכְתֹּב דָּוִד סֵפֶר אֶל-יוֹאֵב וַיִּשְׁלַח בְּיַד
אֹרְיָה: **טו** וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר לֵאמֹר הִבּוּ אֶת-אֹרְיָה אֶל-מוֹל פְּנֵי הַמְּלַחְמָה
הַחֲזָקָה וְשִׁבְתֶּם מֵאַחֲרָיו וְנִכְּהָ וּמָת: **טז** וַיְהִי בַשְּׂמֹרָה יוֹאֵב אֶל-
הָעִיר וַיִּתֵּן אֶת-אֹרְיָה אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יָדַע כִּי אֲנָשֵׁי-חַיִל שָׁמָּה: **יז** וַיֵּצְאוּ
אֲנָשֵׁי הָעִיר וַיִּלְחְמוּ אֶת-יוֹאֵב וַיִּפֹּל מִן-הָעָם מֵעַבְדֵי דָוִד וַיָּמָת גַּם אֹרְיָה
הַחַתִּי: **יח** וַיִּשְׁלַח יוֹאֵב וַיִּגְד לְדָוִד אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַמְּלַחְמָה: **יט** וַיֵּצֵא
אֶת-הַמְּלָאָךְ לֵאמֹר כְּכֹלֹתְךָ אֶת כָּל-דְּבָרֵי הַמְּלַחְמָה לְדַבֵּר אֶל-הַמֶּלֶךְ:
כ וְהִיָּה אִם-תַּעֲלֶה חֲמַת הַמֶּלֶךְ וְאָמַר לְךָ מִדּוֹעַ נִגְשַׁתֶּם אֶל-הָעִיר
לְהִלָּחֵם הֲלוֹא יִדְעַתֶּם אֶת אֲשֶׁר-יִירוּ מֵעַל הַחוּמָה: **כא** מִי-הִכָּה אֶת-
אֲבִימֶלֶךְ בֶּן-יִרְבֵּשֶׁת הַלּוֹא-אִשָּׁה הַשְּׁלִיכָה עָלָיו פֶּלַח רֶכֶב מֵעַל הַחוּמָה
וַיָּמָת בְּתַבְּץ לְמָה נִגְשַׁתֶּם אֶל-הַחוּמָה וְאָמַרְתָּ גַם עַבְדְּךָ אֹרְיָה הַחַתִּי
מָת: **כב** וַיִּלֶּךְ הַמְּלָאָךְ וַיְבֹא וַיִּגְד לְדָוִד אֶת כָּל-אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹאֵב:
כג וַיֹּאמֶר הַמְּלָאָךְ אֶל-דָּוִד כִּי-גָבְרוּ עָלֵינוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּצְאוּ אֵלֵינוּ הַשָּׂדֶה
וְנָהִיָּה עָלֵיהֶם עַד-פֶּתַח הַשָּׁעַר: **כד** (וִירָאוּ) וַיִּירוּ (הַמּוֹרָאִים) הַמּוֹרָאִים
אֶל-עַבְדְּךָ מֵעַל הַחוּמָה וַיָּמָתוּ: מֵעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְגַם עַבְדְּךָ אֹרְיָה הַחַתִּי
מָת: **כה** (וַיִּשְׁמַע) וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הַמְּלָאָךְ כֹּה-תֹאמַר אֶל-יוֹאֵב אֶל-יִרְעַ
בְּעֵינֶיךָ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה כִּי-כִזָּה וְכִזָּה תֹאכַל הַחֶרֶב הַחֲזָק מִלְחַמְתְּךָ אֶל-
הָעִיר וְהִרְסָה וְחֲזָקָהּ: **כו** וַתִּשְׁמַע אִשְׁתּוֹ אֹרְיָה כִּי-מָת אֹרְיָה אִשָּׁה
וַתִּסְפָּד עַל-בַּעֲלָהּ: **כז** וַיַּעֲבֹר הָאֲבֵל וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיֵּאֱסֹפֶה אֶל-בֵּיתוֹ
וַתְּהִי-לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ בֶּן וַיִּרְעַ הַדְּבָר אֲשֶׁר-עָשָׂה דָּוִד בְּעֵינֵי יְהוָה: **כח**

א וישלח יהוה את-נתן אל-דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: **ב** לעשיר היה צאן ובעקר הרבה מאד: **ג** ולרש אין-כל כי אם-כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם-בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשטה ויבחיכו ותשכב ותהי-לו כבת: **ד** ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרן לעשות לארם הבא-לו ויקח את-כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: **ה** ויחר-אף דוד באיש מאד ויאמר אל-נתן חי-יהוה כי בן-מות האיש העשה זאת: **ו** ואת-הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את-הדבר הזה ועל אשר לא-חמל: **ז** ויאמר נתן אל-דוד אתה האיש כה-אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על-ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול: **ח** ואתנה לך את-בית אדניך ואת-נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את-בית ישראל ויהודה ואם-מעט ואספה לך כהנה וכהנה: **ט** מדוע בזית | את-דבר יהוה לעשות הרע (בעינו) בעיני את אוריה החתי הכית בחרב ואת-אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון: **י** ועתה לא-תסור חרב מביתך עד-עולם עקב כי בזתני ותקח את-אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: **יא** כה | אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את-נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם-נשיך לעיני השמש הזאת: **יב** כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את-הדבר הזה נגד כל-ישראל ונגד השמש: **יג** ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה **יד** ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר חטאתך לא תמות: **טו** אפס כי-נאץ נאצת את-איבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות ימות: **טז** וילך נתן אל-ביתו ויגף יהוה את-הילד אשר ילדה אשת-אוריה לדוד ויאנש: **יז** ויבקש דוד את-האלהים בעד הנער ויצם דוד צום ובא ולן ושכב ארצה: **יח** ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מן-הארץ ולא אבה ולא-ברא אתם לחם: **יט** ויהי ביזום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו | כי-מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא-שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה: **כ** וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל-עבדיו המת הילד ויאמרו מת: **כא** ויקם דוד מהארץ וירחץ ויטו ויחלף (שמלתו) שמלתיו ויבא בית-יהוה וישתחו ויבא אל-ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל: **כב** ויאמרו עבדיו אליו מה-הדבר הזה אשר עשיתה בעבור הילד חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם: **כג** ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע (יחנני) ויחנני יהוה וחי הילד: **כד** ועתה | מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא-ישוב אלי: **כה** וינחם דוד את בת-שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד

בן (ויקרא) ותקרא את-שמו שלמה ויהוה אהבו: **כח** וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את-שמו ידידיה בעבור יהוה: (פ) **כז** וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד את-עיר המלוכה: **כח** וישלח יואב מלאכים אל-דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם-לכדתי את-עיר המים: **כט** ועתה אסף את-יתר העם וחנה על-העיר ולכדה פן-אלכד אני את-העיר ונקרא שמי עליה: **ל** ויאסף דוד את-כל-העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה: **לא** ויקח את-עטרת-מלכם מעל ראשו ומשקלה כפר זהב ואבן יקרה ותהי על-ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: **לב** ואת-העם אשר-בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגזרת הברזל והעביר אותם (במלכן) במלבן וכן יעשה לכל ערי בני-עמון וישב דוד וכל-העם ירושלם: (פ)

שמואל ב פרק-יג

א ויהי אחרי-כן ולאבשלום בן-דוד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן-דוד: **ב** ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה: **ג** ולאמנון רע וישמו וינדב בן-שמעה אחי דוד וינדב איש חכם מאד: **ד** ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן-המלך בבקר בבקר הלוא תגיד לי ויאמר לו אמנון את-תמר אחות אבשלום אחי אני אהב: **ה** ויאמר לו יהונדב שכב על-משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרתי אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני את-הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה: **ו** וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראתו ויאמר אמנון אל-המלך תבוא-נא תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה: **ז** וישלח דוד אל-תמר הביתה לאמר לך נא בית אמנון אחיך ועשי-לו הבריה: **ח** ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את-הבצק (ותלוש) ותלש ותלבב לעיניו ותבשל את-הלבבות: **ט** ותקח את-המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל-איש מעלי ויצאו כל-איש מעליו: **י** ויאמר אמנון אל-תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידיך ותקח תמר את-הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה: **יא** ותגש אליו לאכל ויחזק-בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי: **יב** ותאמר לו אל-אחי אל-תענני כי לא-יעשה כן בישראל אל-תעשה את-הנבלה הזאת: **יג** ואני אנה אוליך את-

חֲרַפְתִּי וְאַתָּה תִּהְיֶה כְּאֶחָד הַנְּבָלִים בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה דַּבֵּר-נָא אֶל-הַמֶּלֶךְ
כִּי לֹא יִמְנַעֲנִי מִמֶּךָ: **{יד}** וְלֹא אָבִה לִשְׁמַע בְּקוֹלָהּ וַיַּחֲזֵק מִמֶּנָּה וַיַּעֲנֶה
וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ: **{טו}** וַיִּשְׁנָאָה אֲמִנוֹן שְׁנָאָה גְדוֹלָה מְאֹד כִּי גְדוֹלָה הַשְּׁנָאָה
אֲשֶׁר שְׁנָאָה מֵאֵהָבָה אֲשֶׁר אֵהָבָה וַיֹּאמֶר-לָהּ אֲמִנוֹן קוּמִי לְכִי:
{טז} וַתֹּאמֶר לוֹ אֶל-אוֹדֹת הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת מֵאֲחֶרֶת אֲשֶׁר-עָשִׂית
עִמִּי לְשַׁלְּחַנִּי וְלֹא אָבִה לִשְׁמַע לָהּ: **{יז}** וַיִּקְרָא אֶת-נַעֲרוֹ מִשְׁרָתוֹ וַיֹּאמֶר
שְׁלַחוּ-נָא אֶת-זֹאת מֵעָלַי הַחוּצָה וְנַעַל הַדֹּלֶת אַחֲרָיָהּ: **{יח}** וְעָלְיָה כְּתַנַּת
פְּסִים כִּי כֵן תִּלְבָּשֶׁן בְּנוֹת-הַמֶּלֶךְ הַבְּתוּלוֹת מֵעִילִים וַיֵּצֵא אוֹתָהּ מִשְׁרָתוֹ
הַחוּץ וְנַעַל הַדֹּלֶת אַחֲרָיָהּ: **{יט}** וַתִּקַּח תָּמָר אֶפֶר עַל-רֹאשָׁהּ וַכְּתַנַּת
הַפְּסִים אֲשֶׁר עָלְיָה קָרְעָה וַתִּשֶׂם יָדָהּ עַל-רֹאשָׁהּ וַתֵּלֶךְ הַלוֹךְ וְזַעֲקָה:
{כ} וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֲבִשְׁלוֹם אַחִיָּה הָאֲמִינוֹן אַחִיךָ הִזָּה עִמָּךְ וְעַתָּה אַחֹתִי
הַחֲרִישִׁי אַחִיךָ הוּא אֶל-תִּשִׁיתִי אֶת-לִבִּי לְדַבֵּר הַזֶּה וַתִּשֵׁב תָּמָר
וְשִׁמְמָה בֵּית אֲבִשְׁלוֹם אַחִיָּה: **{כא}** וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁמַע אֶת כָּל-הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיַּחֲרֹ לוֹ מְאֹד: **{כב}** וְלֹא-דַבֵּר אֲבִשְׁלוֹם עִם-אֲמִנוֹן לְמַרְעֵ וְעַד-טוֹב
כִּי-שָׁנָא אֲבִשְׁלוֹם אֶת-אֲמִנוֹן עַל-דַּבֵּר אֲשֶׁר עָנָה אֶת תָּמָר אַחֹתוֹ: **{כג}**
{כג} וַיְהִי לִשְׁנַתַּיִם יָמִים וַיְהִיו גִּזְזִים לְאֲבִשְׁלוֹם בְּבַעַל חִצּוֹר אֲשֶׁר עִם-
אֶפְרָיִם וַיִּקְרָא אֲבִשְׁלוֹם לְכָל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: **{כד}** וַיָּבֵא אֲבִשְׁלוֹם אֶל-הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר הִנֵּה-נָא גִזְזִים לְעַבְדְּךָ יְלֶךְ-נָא הַמֶּלֶךְ וְעַבְדִּיו עִם-עַבְדְּךָ:
{כה} וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-אֲבִשְׁלוֹם אֶל-בְּנֵי אֶל-נָא נִלְךָ כָּלְנוּ וְלֹא נִכְבַּד
עָלֶיךָ וַיִּפְרָץ-בוֹ וְלֹא-אָבִה לְלַכֵּת וַיִּבְרַכְהוּ: **{כו}** וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם וְלֹא יְלֶךְ-
נָא אֲתַנּוּ אֲמִנוֹן אַחִי וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה יְלֶךְ עִמָּךְ: **{כז}** וַיִּפְרָץ-בוֹ
אֲבִשְׁלוֹם וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ אֶת-אֲמִנוֹן וְאֶת כָּל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: **{כח}** וַיֵּצֵאוּ
אֲבִשְׁלוֹם אֶת-נַעֲרָיו לְאֹמֶר רְאוּ נָא כְּטוֹב לִב-אֲמִנוֹן בֵּינִי וְאֹמֶרְתִּי אֵלֵיכֶם
הִכּוּ אֶת-אֲמִנוֹן וְהִמַּתֶּם אֹתוֹ אֶל-תִּירְאוּ הַלּוֹא כִּי אֲנֹכִי צוִּיתִי אֶתְכֶם חֲזָקוּ
וְהָיוּ לְבְנֵי-חַיִל: **{כט}** וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי אֲבִשְׁלוֹם לְאֲמִנוֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֲבִשְׁלוֹם
וַיִּקְמוּ | כָּל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל-פֶּרְדּוֹ וַיִּגְסּוּ: **{ל}** וַיְהִי הַמָּה בַּדֶּרֶךְ
וְהַשְּׁמַעָה בָּאָה אֶל-דָּוִד לְאֹמֶר הִכָּה אֲבִשְׁלוֹם אֶת-כָּל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא-
נֹתַר מֵהֶם אֶחָד: **{לא}** וַיִּקָּם הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אַרְצָה
וְכָל-עַבְדָּיו נֹצְבִים קָרְעֵי בְּגָדִים: **{לב}** וַיַּעַן יוֹנָדָב | בֶּן-שְׁמַעָה אַחִי-
דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל-יֹאמֶר אֲדֹנָי אֶת כָּל-הַנְּעָרִים בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ הִמִּיתוּ כִּי-אֲמִנוֹן
לְבַדּוֹ מִת כִּי-עַל-פִּי אֲבִשְׁלוֹם הִיְתָה שׁוֹמֵה מִיּוֹם עֲנַתּוֹ אֶת תָּמָר אַחֹתוֹ:
{לג} וְעַתָּה אֶל-יִשָּׁם אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶל-לְבוֹ דַּבֵּר לְאֹמֶר כָּל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ מִתוֹ
כִּי-אִם-אֲמִנוֹן לְבַדּוֹ מִת: **{לד}** וַיִּבְרַח אֲבִשְׁלוֹם וַיִּשָּׂא הַנַּעֲרָה הַצֹּפָה
אֶת-(עֵינוֹ) עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה עִם-רַב הַלְכִים מִדֶּרֶךְ אַחֲרָיו מִצַּד הַקָּהָר:
{לה} וַיֹּאמֶר יוֹנָדָב אֶל-הַמֶּלֶךְ הִנֵּה בְנֵי-הַמֶּלֶךְ בָּאוּ כַּדָּבָר עַבְדְּךָ כֵּן הָיָה:
{לו} וַיְהִי | כִּכְלִיתוֹ לְדַבֵּר וְהִנֵּה בְנֵי-הַמֶּלֶךְ בָּאוּ וַיִּשָּׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וְגַם-

המֶלֶךְ וְכָל-עַבְדָּיו בָּכוּ בְּכִי גָדוֹל מְאֹד: **{לז}** וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ אֶל-
תְּלָמִי בֶן-(עַמִּיחֹר) עַמִּיהוּד מֶלֶךְ גָּשׁוּר וַיִּתְאַבֵּל עַל-בָּנוּ כָּל-הַיָּמִים:
{לח} וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ גָּשׁוּר וַיְהִי-שָׁם שְׁלֹשׁ שָׁנִים: **{לט}** וַתִּכַּל דָּוִד
הַמֶּלֶךְ לָצֵאת אֶל-אַבְשָׁלוֹם כִּי-נַחַם עַל-אַמְנוֹן כִּי-מָת: (o)

שמואל ב פרק-יד

{א} וַיֵּדַע יוֹאָב בֶּן-צֶרִיָּה כִּי-לֵב הַמֶּלֶךְ עַל-אַבְשָׁלוֹם: **{ב}** וַיִּשְׁלַח יוֹאָב
תְּקוּעָה וַיִּקַּח מִשָּׁם אִשָּׁה חֲכָמָה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הֲתֵאבְּלִי-נָא וְלִבְשִׁי-נָא
בְּגָדֵי-אַבֵּל וְאֶל-תְּסוּכִי שָׁמֶן וְהָיִית כְּאִשָּׁה זֹה יָמִים רַבִּים מִתְאַבְּלֵת עַל-
מָת: **{ג}** וּבָאת אֶל-הַמֶּלֶךְ וְדִבַּרְתְּ אֵלָיו כַּדָּבָר הַזֶּה וַיִּשָּׂם יוֹאָב אֶת-
הַדְּבָרִים בְּפִיהָ: **{ד}** וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקוּעִית אֶל-הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל עַל-אַפְּיָהּ
אֶרְצָה וַתִּשְׁתַּחֲוֶה וַתֹּאמֶר הוֹשַׁעַה הַמֶּלֶךְ: (o) **{ה}** וַיֹּאמֶר-לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה-
לָּךְ וַתֹּאמֶר אָבֵל אִשָּׁה-אַלְמָנָה אֲנִי וַיָּמָת אִישִׁי: **{ו}** וַלִּשְׁפָחֹתַי שְׁנַי בָּנִים
וַיִּנְצְוּ שְׁנֵיהֶם בַּשָּׂדֶה וְאִין מִצִּיל בִּינֵיהֶם וַיְכֹף הָאָחֵד אֶת-הָאָחֵד וַיָּמָת אֹתוֹ:
{ז} וְהִנֵּה קָמָה כָּל-הַמְּשֻׁפָּחָה עַל-שְׁפָחֹתַי וַיֹּאמְרוּ תָנִי | אֶת-מִכָּה אַחִיו
וּנְמַתְהוּ בְּנַפְשׁ אַחִיו אֲשֶׁר הִרְגַּ וְנִשְׁמִידָה גַם אֶת-הַיּוֹרֵשׁ וְכָבוּ אֶת-
גַּחְלֹתַי אֲשֶׁר נִשְׁאַרָה לְבִלְתִּי (שׁוֹם)-שִׁים-לְאִישִׁי שָׁם וְשָׂאֵרִית עַל-פְּנֵי
הָאָדָמָה: (פ) **{ח}** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-הָאִשָּׁה לְכִי לְבֵיתְךָ וְאַנִּי אֶצְוֶה עֲלֶיךָ:
{ט} וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקוּעִית אֶל-הַמֶּלֶךְ עָלַי אָדֹנָי הַמֶּלֶךְ הָעוֹן וְעַל-בֵּית
אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאוֹ נָקִי: (o) **{י}** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַמְדַבֵּר אֵלָיךְ וְהִבֵּאתוּ אֵלַי
וְלֹא-יִסִּיף עוֹד לִגְעַת בְּךָ: **{יא}** וַתֹּאמֶר יִזְכֶּר-נָא הַמֶּלֶךְ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
(מֵהָרַבִּית) מֵהָרַבֵּת גַּאֵל הַדָּם לְשַׁחַת וְלֹא יִשְׁמִידוּ אֶת-בְּנֵי וַיֹּאמֶר חִי-
יְהוָה אִם-יִפֹּל מִשְׁעַרְתִּי בְּנֶה אֶרְצָה: **{יב}** וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה תְדַבֵּר-נָא
שְׁפָחֹתַי אֶל-אָדֹנָי הַמֶּלֶךְ דָּבָר וַיֹּאמֶר דְּבָרִי: (o) **{יג}** וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
וְלָמָּה חֲשַׁבְתָּה כִּזְזֹת עַל-עַם אֱלֹהִים וּמִדְּבַר הַמֶּלֶךְ הַדְּבָר הַזֶּה כְּאִשָּׁם
לְבִלְתִּי הַשִּׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת-נַדְחָו: **{יד}** כִּי-מֹות נְמוֹת וְכַמִּים הַנְּגָרִים אֶרְצָה
אֲשֶׁר לֹא יֵאֲסֹפוּ וְלֹא-יִשָּׂא אֱלֹהִים נַפְשׁ וְחֲשַׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבִלְתִּי יִדַּח
מִמֶּנּוּ נַדְחָו: **{טו}** וְעַתָּה אֲשֶׁר-בָּאתִי לְדַבֵּר אֶל-הַמֶּלֶךְ אָדֹנָי אֶת-הַדְּבָר
הַזֶּה כִּי יִרְאַנִי הָעָם וַתֹּאמֶר שְׁפָחֹתַי אֲדַבְּרָה-נָא אֶל-הַמֶּלֶךְ אוֹלִי יַעֲשֶׂה
הַמֶּלֶךְ אֶת-דְּבָר אָמְתוֹ: **{טז}** כִּי יִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ לְהַצִּיל אֶת-אָמְתוֹ מִכַּף
הָאִישׁ לְהַשְׁמִיד אֹתִי וְאֶת-בְּנֵי יַחַד מִנְחַלֵּת אֱלֹהִים: **{יז}** וַתֹּאמֶר שְׁפָחֹתַי
יְהִי-נָא דְבַר-אָדֹנָי הַמֶּלֶךְ לְמִנּוּחָהּ כִּי | כְּמִלְאָךְ הָאֱלֹהִים כֵּן אָדֹנָי הַמֶּלֶךְ

לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך: (פ) **יח** ויען המלך ויאמר אל-האשה אל-נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר-נא אדני המלך: **יט** ויאמר המלך היד יואב אתך בכל-זאת ותען האשה ותאמר חי-נפשיך אדני המלך אם-אש | להמין ולהשמיל מפל אשר-דבר אדני המלך כי-עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל-הדברים האלה: **כ** לבעבור סבב את-פני הדבר עשה עבדך יואב את-הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את-כל-אשר בארץ: (ס) **כא** ויאמר המלך אל-יואב הנה-נא עשיתי את-הדבר הזה ולך השב את-הנער את-אבשלום: **כב** ויפל יואב אל-פניו ארצה וישתחו ויברך את-המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי-מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר-עשה המלך את-דבר (עבדו) עבדך: **כג** ויקם יואב וילך גשורה ויבא את-אבשלום ירושלם: (פ) **כד** ויאמר המלך יסב אל-ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל-ביתו ופני המלך לא ראה: (ס) **כה** וכאבשלום לא-היה איש-יפה בכל-ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא-היה בו מום: **כו** ובגלחו את-ראשו והיה מקץ ימים | לימים אשר יגלח כי-כבד עליו וגלחו ושקל את-שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך: **כז** ויילדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה: (פ) **כח** וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך לא ראה: **כט** וישלח אבשלום אל-יואב לשלח אתו אל-המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: **ל** ויאמר אל-עבדיו ראו חלקת יואב אל-ידי ולו-שם שערים לכו (והוצתיה) והציתוה באש ויצתו עבדי אבשלום את-החלקה באש: (פ) **לא** ויקם יואב ויבא אל-אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את-החלקה אשר-לי באש: **לב** ויאמר אבשלום אל-יואב הנה שלחתי אליך | לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל-המלך לאמר למה באתי מגשור טוב לי עד אני-שם ועתה אראה פני המלך ואם-יש-בי עון והמתני: **לג** ויבא יואב אל-המלך ויגד-לו ויקרא אל-אבשלום ויבא אל-המלך וישתחו לו על-אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום: (פ)

שמואל ב פרק-טו

א וְיִהְיֶה מֵאַחֲרַי כֵּן וַיַּעַשׂ לוֹ אֲבִשְׁלוֹם מְרֻכְבָּה וְסִסִּים וְחֻמְשִׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו: **ב** וְהִשְׁפִּים אֲבִשְׁלוֹם וְעָמַד עַל-יַד דְּרָךְ הַשָּׁעַר וַיְהִי כָל-הָאִישׁ אֲשֶׁר-יְהִי־לוֹ רִיב לְבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ לְמִשְׁפָּט וַיִּקְרָא אֲבִשְׁלוֹם אֵלָיו וַיֹּאמֶר אִי-מִזֶּה עִיר אַתָּה וַיֹּאמֶר מֵאַחַד שְׁבֹטֵי-יִשְׂרָאֵל עַבְדְּךָ: **ג** וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִשְׁלוֹם רְאֵה דְבָרְךָ טוֹבִים וְנֹכְחִים וְשָׁמַע אִין-לָךְ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ: **ד** וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם מִי-יִשְׁמְנִי שֹׁפֵט בְּאַרְץ וְעָלִי יְבוֹא כָל-אִישׁ אֲשֶׁר-יְהִי־לוֹ רִיב וּמִשְׁפָּט וְהִצְדַּקְתִּיו: **ה** וְהָיָה בְּקֶרֶב אִישׁ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לוֹ וְשָׁלַח אֶת-יָדוֹ וְהִחֲזִיק לוֹ וְנָשַׁק לוֹ: **ו** וַיַּעַשׂ אֲבִשְׁלוֹם כַּדָּבָר הַזֶּה לְכָל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-יָבֹאוּ לְמִשְׁפָּט אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיִּגְנַב אֲבִשְׁלוֹם אֶת-לֵב אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל: **ז** וַיְהִי מִקֶּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם אֶל-הַמֶּלֶךְ אֵלֶכָה נָא וְאַשְׁלֵם אֶת-נִדְרֵי אֲשֶׁר-נִדַרְתִּי לַיהוָה בְּחֶבְרוֹן: **ח** כִּי-נִדַר נָדַר עַבְדְּךָ בְּשִׁבְתִּי בְּגִשׁוֹר בְּאֶרֶם לֵאמֹר אִם-(יִשִּׁיב) יָשׁוּב יִשִּׁיבֵנִי יְהוָה יְרוּשָׁלַם וְעַבַדְתִּי אֶת-יְהוָה: **ט** וַיֹּאמֶר-לוֹ הַמֶּלֶךְ לָךְ בְּשָׁלוֹם וַיֵּקֶם וַיֵּלֶךְ חֶבְרוֹנָה: **י** וַיִּשְׁלַח אֲבִשְׁלוֹם מְרַגְלִים בְּכָל-שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּשְׁמַעְכֶם אֶת-קוֹל הַשֹּׁפָר וְאַמְרַתֶּם מֶלֶךְ אֲבִשְׁלוֹם בְּחֶבְרוֹן: **יא** וְאֶת-אֲבִשְׁלוֹם הִלְכוּ מֵאֵתֵיךְ אִישׁ מִירוּשָׁלַם קָרְאִים וְהִלְכִים לְתַמָּם וְלֹא יָדְעוּ כָל-דְּבָר: **יב** וַיִּשְׁלַח אֲבִשְׁלוֹם אֶת-אַחִיתֹפֶל הַגִּילְנִי יוֹעֵץ דָּוִד מֵעִירוֹ מִגְּלָה בְּזַבְחוֹ אֶת-הַזְּבָחִים וַיְהִי הַקָּשֶׁר אִמְץ וְהָעַם הוֹלֵךְ וְרַב אֶת-אֲבִשְׁלוֹם: **יג** וַיָּבֹא הַמַּגִּיד אֶל-דָּוִד לֵאמֹר הִיָּה לְב-אִישׁ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי אֲבִשְׁלוֹם: **יד** וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל-עַבְדָּיו אֲשֶׁר-אִתּוֹ בִּירוּשָׁלַם קוּמוּ וְנִבְרַחְהָ כִּי לֹא-תִהְיֶה-לָנוּ פְּלִיטָה מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם מִהָרוּ לְלַכֵּת פֶּן-יַמְהַר וְהִשְׁגִּנוּ וְהִדִּים עָלֵינוּ אֶת-הַרְעָה וְהִכָּה הָעִיר לְפִי-חֶרֶב: **טו** וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמֶּלֶךְ כָּל אֲשֶׁר-יָבַח אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ הִנֵּה עַבְדֶּיךָ: **טז** וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל-בֵּיתוֹ בְּרַגְלָיו וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ אֶת עֶשֶׂר נָשִׁים פְּלִגְשִׁים לְשֹׁמֵר הַבַּיִת: **יז** וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל-הָעָם בְּרַגְלָיו וַיַּעֲמִדוּ בֵּית הַמְּרֻחָק: **יח** וְכָל-עַבְדָּיו עֹבְרִים עַל-יָדוֹ וְכָל-הַפְּרָתִי וְכָל-הַפְּלִתִי וְכָל-הַגְּתִים שֵׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר-בָּאוּ בְּרַגְלוֹ מִגַּת עֹבְרִים עַל-פְּנֵי הַמֶּלֶךְ: **יט** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-אֶתִּי הַגַּתִּי לְמָה תֵּלֵךְ גַּם-אַתָּה אֲתָנוּ שׁוֹב וְשָׁב עִם-הַמֶּלֶךְ כִּי-נִכְרִי אֶתָּה וְגַם-גְּלָה אֶתָּה לְמִקְוֵמָךְ: **כ** תִּמְזַל | בּוֹאָךְ וְהַיּוֹם (אֲנוּעַךְ) אֲנִיעֶךָ עִמָּנוּ לְלַכֵּת וְאֲנִי הוֹלֵךְ עַל אֲשֶׁר-אֲנִי הוֹלֵךְ שׁוֹב וְהִשָּׁב אֶת-אַחִיךָ עִמָּךְ חֶסֶד וְאַמֶּת: **כא** וַיַּעַן אֶתִּי אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר חִי-יְהוָה וְחִי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כִּי אִם-בְּמִקְוֵם אֲשֶׁר יְהִי-שֵׁם | אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אִם-לְמֹת אִם-לְחַיִּים כִּי-שֵׁם יְהִי עַבְדְּךָ: **כב** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֶתִּי לָךְ וְעָבַר וַיַּעֲבֵר אֶתִּי הַגַּתִּי וְכָל-אֲנָשָׁיו וְכָל-הַטָּף אֲשֶׁר אִתּוֹ: **כג** וְכָל-הָאָרֶץ בּוֹכִים קוֹל גְּדוֹל וְכָל-הָעָם עֹבְרִים וְהַמֶּלֶךְ עָבַר בְּנַחַל קֶדְרוֹן וְכָל-הָעָם עֹבְרִים עַל-פְּנֵי-דְרָךְ אֶת-הַמַּדְבָּר: **כד** וְהִנֵּה גַם-צָדוֹק וְכָל-הַלְוִיִּם אִתּוֹ נְשָׂאִים אֶת-אֲרוֹן

בְּרִית הָאֱלֹהִים וַיִּצְקוּ אֶת-אָרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּעַל אַבְיָתָר עַד-תָּם כָּל-הָעָם לַעֲבוֹר מִן-הָעִיר: **[כה]** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִדּוֹק הַשֵּׁב אֶת-אָרוֹן הָאֱלֹהִים הָעִיר אִם-אִמְצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה וְהִשְׁבִּנִי וְהִרְאִנִי אֶתוֹ וְאֶת-נְוָהוּ: **[כו]** וְאִם כֹּה יֹאמֶר לֹא חִפְצָתִי בָךְ הַנְּנִי יַעֲשֵׂה-לִי כַּאֲשֶׁר טוֹב בְּעֵינָיו: (o) **[כז]** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-צִדּוֹק הֲכֵהֵן הַרוֹאֵה אֶתְּהָ שְׁבָה הָעִיר בְּשָׁלוֹם וְאַחִימַעֵץ בֶּנְךָ וַיְהוֹנָתָן בֶּן-אַבְיָתָר שְׁנֵי בְנֵיכֶם אִתְּכֶם: **[כח]** רְאוּ אֲנֹכִי מִתְמַהֵמָה (בעברות) בְּעֲרֹבוֹת הַמִּדְבָּר עַד בּוֹא דְבַר מַעֲמֶכֶם לְהַגִּיד לִי: **[כט]** וַיֵּשֶׁב צִדּוֹק וְאַבְיָתָר אֶת-אָרוֹן הָאֱלֹהִים יְרוּשָׁלַם וַיֵּשְׁבוּ שָׁם: **[ל]** וְדוֹד עֵלָה בְּמַעֲלָה הַזֵּיתִים עֲלָה | וּבֹכָה וְרָאשׁ לּוֹ חֲפוּי וְהוּא הֵלֵךְ יַחַף וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ חֲפוּ אִישׁ רֹאשׁוֹ וְעָלוּ עֵלָה וּבְכָה: **[לא]** וְדוֹד הַגִּיד לֵאמֹר אֲחִיתֹפֶל בִּקְשָׁרִים עִם-אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד סִפְלֵ-נָא אֶת-עֲצַת אֲחִיתֹפֶל יְהוָה: **[לב]** וַיְהִי דָוִד בָּא עַד-הָרֹאשׁ אֲשֶׁר-יִשְׁתַּחֲוֶה שֵׁם לְאֱלֹהִים וְהִנֵּה לִקְרָאתוֹ חוּשֵׁי הָאֲרָכִי קְרוּעַ כְּתַנְתּוֹ וְאֲדָמָה עַל-רֹאשׁוֹ: **[לג]** וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אִם עֲבַרְתָּ אִתִּי וְהִיתָ עָלַי לְמַשָּׂא: **[לד]** וְאִם-הָעִיר תִּשׁוּב וְאִמְרַתָּ לְאַבְשָׁלוֹם עֲבַדְךָ אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֲהִיָּה עֹבֵד אָבִיךָ וְאֲנִי מֵאֵז וְעַתָּה וְאֲנִי עֹבֵדְךָ וְהַפְרַתָּה לִי אֶת עֲצַת אֲחִיתֹפֶל: **[לה]** וְהִלּוֹא עִמָּךְ שֵׁם צִדּוֹק וְאַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים וְהִיָּה כָל-הַדְּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמַע מִבֵּית הַמֶּלֶךְ תִּגִּיד לְצִדּוֹק וְלְאַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים: **[לו]** הִנֵּה-שֵׁם עִמָּם שְׁנֵי בְנֵיהֶם אֲחִימַעֵץ לְצִדּוֹק וַיְהוֹנָתָן לְאַבְיָתָר וְשִׁלְחָתָם בְּיָדָם אֵלַי כָּל-דְּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמַעוּ: **[לז]** וַיָּבֹא חוּשֵׁי רַעְהָ דָּוִד הָעִיר וְאַבְשָׁלוֹם יָבֹא יְרוּשָׁלַם:

שמואל ב פרק-טז

[א] וְדוֹד עָבַר מֵעַט מִהָרֹאשׁ וְהִנֵּה צִיבָא נַעַר מִפִּי-בִשְׁתַּ לִקְרָאתוֹ וְצִמְד חֲמָרִים חֲבָשִׁים וְעֲלִיָּהֶם מֵאֲתִים לֶחֶם וּמֵאָה צְמוּקִים וּמֵאָה קִיץ וּנְבִל יַיִן: **[ב]** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-צִיבָא מַה-אֵלָה לָךְ וַיֹּאמֶר צִיבָא הַחֲמֹזִים לְבֵית-הַמֶּלֶךְ לְרֹכֵב (וּלְהִלָּחֵם) וְהִלָּחֵם וְהִקְיִץ לְאֲכֹל הַנְּעָרִים וְהַיַּיִן לְשִׁתּוֹת הַיַּעַף בַּמִּדְבָּר: **[ג]** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וְאִיָּה בֶן-אֲדֹנֶיךָ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל-הַמֶּלֶךְ הִנֵּה יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי אָמַר הַיּוֹם יֵשִׁיבוּ לִי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת מַמְלְכוֹת אָבִי: **[ד]** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִבָא הִנֵּה לָךְ כָּל אֲשֶׁר לְמִפִּי-בִשְׁתַּ וַיֹּאמֶר צִיבָא הַשְׁתַּחֲוִיתִי אִמְצָא-חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ: **[ה]** וּבָא הַמֶּלֶךְ דָּוִד עַד-בְּחֹזִרִים וְהִנֵּה מִשָּׁם אִישׁ יוֹצֵא מִמִּשְׁפַּחַת בֵּית-שָׁאוּל וְשִׁמוֹ שִׁמְעִי בֶן-גֵּרָא יוֹצֵא וּמִקְלָל: **[ו]** וַיִּסְקַל בְּאַבְנִים אֶת-דָּוִד וְאֶת-כָּל-

עבדי המלך דוד וכל-העם וכל-הגברים מימינו ומשמאלו: **זז** וכה-אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל: **חח** השיב עליך יהוה כל | דמי בית-שאול אשר מלכת (תחתו) תחתיו ויתן יהוה את-המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה: **טט** ויאמר אבישי בן-צרויה אל-המלך למה יקלל הפלב המת הזה את-אדני המלך אעברה-נא ואסירה את-ראשו: **י** ויאמר המלך מה-לי ולכם בני צריה (כי) פה יקלל (וכי) כי יהוה אמר לו קלל את-דוד ומי יאמר מדוע עשיתה כן: **יא** ויאמר דוד אל-אבישי ואל-כל-עבדיו הנה בני אשר-יצא ממעי מבקש את-נפשי ואף כי-עתה בן-הימיני הנחו לו ויקלל כי אמר-לו יהוה: **יב** אולי יראה יהוה (בעוני) בעיני והשיב יהוה לי טובה תחת קללתו היום הזה: **יג** וילך דוד ואנשיו בדרך **יד** ושמעי הלך בצלע ההר לעמתו הלוך ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר: **יז** ויבא המלך וכל-העם אשר-אתו עיפים וינפש שם: **יט** ואבשלום וכל-העם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו: **כ** ויהי כאשר-בא חושי הארפי רעה דוד אל-אבשלום ויאמר חושי אל-אבשלום יחי המלך יחי המלך: **כא** ויאמר אבשלום אל-חושי זה חסדך את-רעך למה לא-הלכת את-רעך: **כב** ויאמר חושי אל-אבשלום לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל-איש ישראל (לא) לו אהיה ואתו אשב: **כג** והשנית למי אני אעבד הלוא לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביו כן אהיה לפניך: **כד** ויאמר אבשלום אל-אחיתפל הבו לכם עצה מה-נעשה: **כה** ויאמר אחיתפל אל-אבשלום בוא אל-פלגשי אביו אשר הניח לשמור הבית ושמע כל-ישראל כי-נבאשת את-אביו וחזקו ידי כל-אשר אתה: **כז** ויטו לאבשלום האהל על-הגג ויבא אבשלום אל-פלגשי אביו לעיני כל-ישראל: **כח** ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל-איש בדבר האלהים כן כל-עצת אחיתפל גם-לדוד גם לאבשלום: **כט**

שמואל ב פרק-יז

א ויאמר אחיתפל אל-אבשלום אבחרה נא שנים-עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי-דוד הלילה: **ב** ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידים והחרדתי אתו ונס כל-העם אשר-אתו והפיתי את-המלך לבדו: **ג** ואשיבה כל-העם אליך כשוב הכל האיש אשר אתה מבקש כל-

העם יהיה שלום: **ויד** ויִישַׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי אֲבִשְׁלָם וּבְעֵינֵי כָל-זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל: **(ו)** **וה** וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלָם קְרָא נָא גַם לְחוּשֵׁי הָאָרֶץ וּנְשַׁמְעָה מֵה-בְּפִיו גַם-הוּא: **וז** וַיָּבֹא חוּשֵׁי אֶל-אֲבִשְׁלָם וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלָם אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבַר הַזֶּה דְּבַר אַחִיתֹּפֶל הִנְעֵשָׂה אֶת-דְּבָרוֹ אִם-אֵין אַתָּה דֹבֵר: **(ז)** **וז** וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל-אֲבִשְׁלָם לֹא-טוֹבָה הָעֵצָה אֲשֶׁר-יַעַץ אַחִיתֹּפֶל בַּפֶּעַם הַזֹּאת: **וח** וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אֲנָשָׁיו כִּי גִבֹרִים הֵמָּה וּמְרִי נֶפֶשׁ הֵמָּה כָּדָב שִׁכּוּל בַּשָּׂדֶה וְאֲבִיךָ אִישׁ מִלְחָמָה וְלֹא יֵלִין אֶת-הָעָם: **וט** הִנֵּה עֵתָה הוּא-נִחְבָּא בְּאֶחָת הַפְּחָתִים אוֹ בְּאֶחָד הַמְּקוֹמֹת וְהִיָּה כְּנֹפֶל בָּהֶם בְּתַחֲלָה וְשָׁמַע הַשִּׁמְעַ וְאָמַר הִיתָה מִגִּפָּה בְּעַם אֲשֶׁר אַחֲרַי אֲבִשְׁלָם: **וי** וְהוּא גַם-בֶּן-חֵיל אֲשֶׁר לְבֹו כְּלָב הָאָרֶיָּה הַיָּמִס יָמִס כִּי-יִדַּע כָּל-יִשְׂרָאֵל כִּי-גִבּוֹר אֲבִיךָ וּבְנֵי-חֵיל אֲשֶׁר אַתָּו: **ויא** כִּי יַעֲצֵתִי הָאֶסָף יֶאֱסָף עָלַיְךָ כָּל-יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד-בְּאֵר שֶׁבַע כְּחוֹל אֲשֶׁר-עַל-הַיָּם לְרַב וּפְנִיָּךְ הַלְכִים בְּקֶרֶב: **ויב** וּבָאנוּ אֵלָיו (בִּאֶחָת) בְּאֶחָד הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר נִמְצָא שָׁם וְנִחְנוּ עָלָיו כְּאֲשֶׁר יָפֵל הַטַּל עַל-הָאֲדָמָה וְלֹא-נֹתֵר בּוֹ וּבְכָל-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-אַתָּו גַם-אֶחָד: **ויג** וְאִם-אֶל-עִיר יֶאֱסָף וְהִשִּׁיאוּ כָל-יִשְׂרָאֵל אֶל-הָעִיר הַהִיא חֲבָלִים וְסָחֲבוּ אֹתוֹ עַד-הַנִּחַל עַד אֲשֶׁר-לֹא-נִמְצָא שָׁם גַם-צָרוֹר: **(פ)** **ויד** וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלָם וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל טוֹבָה עֲצַת חוּשֵׁי הָאָרֶץ מֵעֲצַת אַחִיתֹּפֶל וְיִהְיֶה צִוְּה לְהַפִּיר אֶת-עֲצַת אַחִיתֹּפֶל הַטוֹבָה לְבַעֲבוֹר הַבֵּיא יְהוָה אֶל-אֲבִשְׁלָם אֶת-הָרַעָה: **(ס)** **וטו** וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל-צְדוֹק וְאֶל-אֲבִיתֵר הַכֹּהֲנִים כִּזְאת וְכִזְאת יַעַץ אַחִיתֹּפֶל אֶת-אֲבִשְׁלָם וְאֵת זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִזְאת וְכִזְאת יַעֲצֵתִי אָנֹכִי: **וטז** וְעֵתָה שְׁלַחוּ מִהֵרָה וְהִגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר אֶל-תֵּלֵן הַלַּיְלָה בְּעָרְבוֹת הַמִּדְבָּר וְגַם עֲבוֹר תַּעֲבוֹר פֶּן יִבְלַע לְמִלְךָ וְלִכְל-הָעָם אֲשֶׁר אַתָּו: **ויז** וְיִהְיוּנָתָן וְאַחִימַעַץ עֹמְדִים בְּעֵין-רַגְלָו וְהִלְכָה הַשִּׁפְחָה וְהִגִּידָה לָהֶם וְהֵם יֵלְכוּ וְהִגִּידוּ לְמִלְךָ דָּוִד כִּי לֹא יוּכְלוּ לְהִרְאוֹת לְבֹוֹ הָעִירָה: **יח** וַיֵּרָא אֹתָם נֶעַר וַיִּגַּד לְאֲבִשְׁלָם וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם מִהֵרָה וַיָּבֹאוּ | אֶל-בֵּית-אִישׁ בְּבַחֲוֵרִים וְלוֹ בְּאֵר בְּחִצְרוֹ וַיִּרְדּוּ שָׁם: **יט** וַתִּקַּח הָאִשָּׁה וַתִּפְרֹשׂ אֶת-הַמָּסַךְ עַל-פְּנֵי הַבְּאֵר וַתִּשְׁטַח עָלָיו הַרְפוֹת וְלֹא נֹדַע דְּבַר: **כ** וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי אֲבִשְׁלָם אֶל-הָאִשָּׁה הַבַּיְתָה וַיֹּאמְרוּ אֵיָּה אַחִימַעַץ וְיִהְיוּנָתָן וַתֹּאמֶר לָהֶם הָאִשָּׁה עֲבְרוּ מִיכָל הַיָּמִים וַיִּבְקֹשׁוּ וְלֹא מָצְאוּ וַיֵּשְׁבוּ: **(ס)** **כא** וַיְהִי | אַחֲרַי לְכַתֶּם וַיַּעֲלוּ מִהַבְּאֵר וַיֵּלְכוּ וַיִּגְדּוּ לְמִלְךָ דָּוִד וַיֹּאמְרוּ אֶל-דָּוִד קוּמוּ וְעֲבְרוּ מִהֵרָה אֶת-הַיָּמִים כִּי-כָכָה יַעַץ עָלֵיכֶם אַחִיתֹּפֶל: **כב** וַיִּקָּם דָּוִד וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אַתָּו וַיַּעֲבְרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן עַד-אוֹר הַבְּקָר עַד-אֶחָד לֹא נַעֲדָר אֲשֶׁר לֹא-עָבַר אֶת-הַיַּרְדֵּן: **כג** וְאַחִיתֹּפֶל רָאָה כִּי לֹא נַעֲשִׂתָה עֲצָתוֹ וַיִּחַבֵּשׂ אֶת-הַחֲמוֹר וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אֶל-בֵּיתוֹ אֶל-עִירוֹ וַיֵּצֵא אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּחַנֵּק וַיָּמָת וַיִּקְבֹּר בְּקֶבֶר אֲבִיו: **(ס)** **כד** וְדָוִד בָּא

מחנימה ואבשלם עבר את-הירדן הוא וכל-איש ישראל עמו:
כח ואת-עמשא שם אבשלם תחת יואב על-הצבא ועמשא בן-איש
ושמו יתרא הישראלי אשר-בא אל-אביגל בת-נחש אחות צרויה אם
יואב: **כט** ויחן ישראל ואבשלם ארץ הגלעד: **(ס)** **כז** ויהי כבוא דוד
מחנימה ושבי בן-נחש מרבית בני-עמון ומכיר בן-עמיאל מלא דבר
וברזלי הגלעדי מרגלים: **כח** משכב וספות וכלי יוצר וחסים ושערים
וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי: **כט** ודבש וחמאה וצאן ושפות בקר
הגישו לדוד ולעם אשר-אתו לאכול כי אמרו העם רעב ועיף וצמא
במדבר:

שמואל ב פרק-יח

א ויפקד דוד את-העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי
מאות: **ב** וישלח דוד את העם השלשית ביד יואב והשלשית ביד
אבישי בן צרויה אחי יואב והשלשית ביד אתי הגתי **(ג)** ויאמר המלך
אל העם יצא אצא גם אני עמכם: **ג** ויאמר העם לא תצא כי אם-נס
ננוס לא-ישימו אלינו לב ואם-ימתו חצינו לא-ישימו אלינו לב כי-עתה
כמונו עשרה אלפים ועתה טוב כי-תהיה-לנו מעיר (לעזיר) לעזור: **(ד)**
ד ויאמר אליהם המלך אשר-ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל-
יד השער וכל-העם יצאו למאות ולא לפים: **ה** ויצו המלך את-יואב
ואת-אבישי ואת-אתי לאמר לאט-לי לנער לאבשלום וכל-העם שמעו
בצות המלך את-כל-השרים על-דבר אבשלום: **ו** ויצא העם השדה
לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים: **ז** וינגפו שם עם
ישראל לפני עבדי דוד ותהי-שם המגפה גדולה ביום ההוא עשרים
אלף: **ח** ותהי-שם המלחמה (נפצית) נפצת על-פני כל-הארץ וירב
היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא: **ט** ויקרא אבשלום
לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על-הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה
הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר-
תחתיו עבר: **י** וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את-
אבשלם תלוי באלה: **יא** ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית
ומדוע לא-הפיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה אחת:
יב ויאמר האיש אל-יואב (ולא) ולוא אנכי שקל על-כפי אלף כסף לא-
אשלח ידי אל-בן-המלך כי באזנינו צוה המלך אתך ואת-אבישי ואת-

אתי לאמר שמרו-מי בנער באבשלום: **{יג}** או-עשיתי (בנפשו) בנפשי שקר וכל-דבר לא-יכחד מן-המלך ואתה תתיצב מנגד: **{יד}** ויאמר יואב לא-כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה: **{טו}** ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את-אבשלום ומיתהו: **{טז}** ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי ישראל כי-חשך יואב את-העם: **{יז}** ויקחו את-אבשלום וישליכו אותו ביער אל-הפחת הגדול ויצבו עליו גל-אבנים גדול מאד וכל-ישראל נסו איש (לאהלו) לאהליו: **{יח}** ו**(o)** אבשלום לקח ויצב-לו (בחיו) בחייו את-מצבת אשר בעמק-המלך כי אמר אין-לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על-שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה: **(o) {יט}** ואחימעץ בן-צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את-המלך כי-שפטו יהוה מיד איביו: **{כ}** ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא תבשר כי-(על) על-כן בן-המלך מת: **{כא}** ויאמר יואב לפושטי לך הגד למלך אשר ראיתו וישתחו כושי ליואב וירץ: **{כב}** ויסף עוד אחימעץ בן-צדוק ויאמר אל-יואב ויהי מה ארצה-נא גם-אני אחרי הפושטי ויאמר יואב למה-זה אתה רץ בני ולכה אין-בשורה מצאת: **{כג}** ויהי-מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחימעץ דרך הכפר ויעבר את-הפושטי: **{כד}** ודוד יושב בין-שני השערים וילך הצפה אל-גג השער אל-החומה וישא את-עיניו וירא והנה איש רץ לבדו: **{כה}** ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם-לבדו בשורה בפיו וילך הלוח וקרב: **{כו}** וירא הצפה איש-אחר רץ ויקרא הצפה אל-השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך גם-זה מבשר: **{כז}** ויאמר הצפה אני ראה את-מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן-צדוק ויאמר המלך איש-טוב זה ואל-בשורה טובה יבוא: **{כח}** ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה **(o)** ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדני המלך: **{כט}** ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול לשלח את-עבד המלך יואב ואת-עבדך ולא ידעתי מה: **{ל}** ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד: **{לא}** והנה הפושטי בא ויאמר הפושטי יתבשר אדני המלך כי-שפטו יהוה היום מיד כל-הקמים עליך: **(o) {לב}** ויאמר המלך אל-הפושטי השלום לנער לאבשלום ויאמר הפושטי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר-קמו עליך לרעה: **(o)**

שמואל ב פרק-יט

א וַיִּרְגַּז הַמֶּלֶךְ וַיַּעַל עַל-עֲלִיַּת הַשָּׁעַר וַיִּבֶךְ וַיֹּכַח | אָמַר בְּלָכְתוּ בְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי אֲבִשְׁלוֹם מִי-יִתֵּן מוֹתִי אֲנִי תַחֲתֶיךָ אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי: **ב** וַיִּגַּד לְיוֹאָב הִנֵּה הַמֶּלֶךְ בֶּכֶה וַיִּתְאַבֵּל עַל-אֲבִשְׁלוֹם: **ג** וַתְּהִי הַתְּשֻׁעָה בַּיּוֹם הַהוּא לְאָבֵל לְכָל-הָעָם כִּי-שָׁמַע הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר נַעֲצֵב הַמֶּלֶךְ עַל-בְּנוֹ: **ד** וַיִּתְגַּבֵּב הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לְבֹא הָעִיר כַּאֲשֶׁר יִתְגַּבֵּב הָעָם הַנְּכַלְמִים בְּנוֹסִים בַּמִּלְחָמָה: **ה** וְהַמֶּלֶךְ לֹאט אֶת-פָּנָיו וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ קוֹל גְּדוֹל בְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי: **ו** וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל-הַמֶּלֶךְ הַבֵּית וַיֹּאמֶר הַבִּשְׁתָּ הַיּוֹם אֶת-פָּנָי כָּל-עַבְדֶּיךָ הַמְּמַלְטִים אֶת-נַפְשָׁךָ הַיּוֹם וְאֵת נַפְשׁ בְּנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְנַפְשׁ נְשִׂיךָ וְנַפְשׁ פְּלִגְשִׁיךָ: **ז** לְאַהֲבָה אֶת-שִׁנְאֶיךָ וְלִשְׂנֹא אֶת-אֹהֲבֶיךָ כִּי | הַגְּדַת הַיּוֹם כִּי אִין לָךְ שָׂרִים וְעַבְדִּים כִּי | יִדְעֵתִי הַיּוֹם כִּי (לֹא) לוֹ אֲבִשְׁלוֹם חִי וְכָלְנוּ הַיּוֹם מֵתִים כִּי-אֲזַ יִשָּׁר בְּעֵינֶיךָ: **ח** וְעַתָּה קוּם צֵא וְדַבֵּר עַל-לֵב עַבְדֶּיךָ כִּי בִיהוֹה נִשְׁבַּעְתִּי כִּי-אֵינֶךָ יוֹצֵא אִם-יֵלִין אִישׁ אֶתְךָ הַלַּיְלָה וְרָעָה לָךְ זֹאת מִכָּל-הָרָעָה אֲשֶׁר-בָּאָה עָלֶיךָ מִנְעַרְיָךָ עַד-עַתָּה: **ט** וַיִּקָּם הַמֶּלֶךְ וַיָּשָׁב בְּשַׁעַר וְלָכָל-הָעָם הִגִּידוּ לֵאמֹר הִנֵּה הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר וַיָּבֹא כָל-הָעָם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרָאֵל נָס אִישׁ לְאֹהֲלוֹ: **י** וַיְהִי כָל-הָעָם נֶדוּן בְּכָל-שַׁבָּטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ הִצִּילְנוּ | מִכָּף אִיְבִינוּ וְהוּא מִלְטָנוּ מִכָּף פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה בָּרַח מִן-הָאָרֶץ מֵעַל אֲבִשְׁלוֹם: **יא** וְאֲבִשְׁלוֹם אֲשֶׁר מִשְׁחָנוּ עָלֵינוּ מֵת בַּמִּלְחָמָה וְעַתָּה לָמָּה אַתֶּם מַחְרָשִׁים לְהַשִּׁיב אֶת-הַמֶּלֶךְ: **יב** וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁלַח אֶל-צְדוֹק וְאֶל-אַבִּיתָר הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר דַּבְּרוּ אֶל-זִקְנֵי יְהוּדָה לֵאמֹר לָמָּה תִּהְיוּ אַחֲרָנִים לְהַשִּׁיב אֶת-הַמֶּלֶךְ אֶל-בֵּיתוֹ וְדַבֵּר כָּל-יִשְׂרָאֵל בָּא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-בֵּיתוֹ: **יג** אַחֵי אַתֶּם עֲצָמֵי וּבָשָׂרֵי אַתֶּם וְלָמָּה תִּהְיוּ אַחֲרָנִים לְהַשִּׁיב אֶת-הַמֶּלֶךְ: **יד** וְלַעֲמָשָׂא תִּמְרוּ הַלּוֹא עֲצָמֵי וּבָשָׂרֵי אַתֶּה כֹּה יַעֲשֶׂה-לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם-לֹא שֶׁר-צָבָא תִּהְיֶה לִפְנֵי כָל-הַיְמִים תַּחַת יוֹאָב: **טו** וַיֵּט אֶת-לֵבָב כָּל-אִישׁ-יְהוּדָה כְּאִישׁ אֶחָד וַיִּשְׁלְחוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ שׁוֹב אֶתְהּ וְכָל-עַבְדֶּיךָ: **טז** וַיָּשָׁב הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא עַד-הַיַּרְדֵּן וַיְהוּדָה בָּא הַגְּלָגְלָה לְלַכֵּת לְקִרְאֵת הַמֶּלֶךְ לְהַעֲבִיר אֶת-הַמֶּלֶךְ אֶת-הַיַּרְדֵּן: **יז** וַיִּמְהַר שְׁמַעִי בֶן-גֵּרָא בֶן-הַיְמִינִי אֲשֶׁר מִבְּחֹרִים וַיֵּרַד עִם-אִישׁ יְהוּדָה לְקִרְאֵת הַמֶּלֶךְ דָּוִד: **יח** וְאֶלְף אִישׁ עֵמוּ מִבְּנֵימָן וְצִיבָא נֶעַר בֵּית שָׁאוּל וְחַמְשֵׁת עָשָׂר בְּנָיו וְעֶשְׂרִים עַבְדָּיו אֹתוֹ וְצִלְחוֹ הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: **יט** וְעַבְרָה הָעֵבֶרָה לְעַבִּיר אֶת-בֵּית הַמֶּלֶךְ וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב (בַּעֲיָנוּ) בְּעֵינָיו וְשְׁמַעִי בֶן-גֵּרָא נָפַל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּעַבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן: **כ** וַיֹּאמֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-יַחֲשָׁב-לִי אֲדֹנָי עוֹן וְאֶל-תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר הָעֵוָה עַבְדְּךָ בַּיּוֹם אֲשֶׁר-יָצָא אֲדֹנָי-הַמֶּלֶךְ מִירוּשָׁלַם

לשום המלך אל-לבו: **{כא}** כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה-באתי
היום ראשון לכל-בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך: **(o) {כב}** ויען
אבישי בן-צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את-משיח
יהוה: **{כג}** ויאמר דוד מה-לי ולכם בני צרויה כי-תהיו-לי היום לשטן
היום יומת איש בישראל כי הלוא ידעתי כי היום אני-מלך על-ישראל:
{כד} ויאמר המלך אל-שמעי לא תמות וישבע לו המלך: **(o)**
{כה} ומפבשת בן-שאול ירד לקראת המלך ולא-עשה רגליו ולא-עשה
שפמו ואת-בגדיו לא כבס למן-היום לכת המלך עד-היום אשר-בא
בשלום: **{כו}** ויהי כי-בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה
לא-הלכת עמי מפבשת: **{כז}** ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי-אמר
עבדך אחבשה-לי החמור וארכב עליה ואלך את-המלך כי פסח עבדך:
{כח} וירגל בעבדך אל-אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה
הטוב בעיניך: **{כט}** כי לא היה כל-בית אבי כי אם-אנשי-מות לאדני
המלך ותשת את-עבדך באכלי שלחנה ומה-יש-לי עוד צדקה ולזעק
עוד אל-המלך: **(פ) {ל}** ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי
אתה וציבא תחלקו את-השדה: **{לא}** ויאמר מפבשת אל-המלך גם
את-הכל יקח אחרי אשר-בא אדני המלך בשלום אל-ביתו: **(o)**
{לב} וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את-המלך הירדן לשלחו את-
(בירדן) הירדן: **{לג}** וברזלי זקן מאד בן-שמנים שנה והוא-כלכל את-
המלך בשיבתו במחנים כי-איש גדול הוא מאד: **{לד}** ויאמר המלך אל-
ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם: **{לה}** ויאמר
ברזלי אל-המלך כמה ימי שני חיי כי-אעלה את-המלך ירושלם:
{לו} בן-שמנים שנה אנכי היום האדע | בין-טוב לרע אם-יטעם עבדך
את-אשר אכל ואת-אשר אשתה אם-אשמע עוד בקול שרים ושרות
ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל-אדני המלך: **{לז}** כמעט יעבר עבדך
את-הירדן את-המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת: **{לח}** ישב-
נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה | עבדך כמהם יעבר
עם-אדני המלך ועשה-לו את אשר-טוב בעיניך: **{לט}** ויאמר המלך
אתי יעבר כמהם ואני אעשה-לו את-הטוב בעיניך וכל אשר-תבחר עלי
אעשה-לך: **{מ}** ויעבר כל-העם את-הירדן והמלך עבר וישק המלך
לברזלי ויברכהו וישב למקומו: **(o) {מא}** ויעבר המלך הגלגלה וכמהן
עבר עמו וכל-עם יהודה (ויעברו) העבירו את-המלך וגם חצי עם
ישראל: **{מב}** והנה כל-איש ישראל באים אל-המלך ויאמרו אל-המלך
מדוע גנבוך אחינו איש יהודה ויעברו את-המלך ואת-ביתו את-הירדן
וכל-אנשי דוד עמו: **(o) {מג}** ויען כל-איש יהודה על-איש ישראל כי-
קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על-הדבר הזה האכול אכלנו מן-

המלך אם-נשאת נשא לנו: (o) {מד} ויען איש-ישראל את-איש יהודה ויאמר עשר-ידות לי במלך וגם-בדוד אני ממך ומדוע הקלתני ולא-היה דברי ראשון לי להשיב את-מלכי ויקש דבר-איש יהודה מדבר איש ישראל: (o)

שמואל ב פרק-כ

{א} ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן-בכרי איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין-לנו חלק בדוד ולא נחלה-לנו בן-ישי איש לאהליו ישראל: {ב} ויעל כל-איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן-בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן-הירדן ועד-ירושלם: {ג} ויבא דוד אל-ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר-נשים | פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית-משמרת ויכלכלם ואליהם לא-בא ותהינה צרות עד-יום מתן אלמנות חיות: (o) {ד} ויאמר המלך אל-עמשא הזעק-לי את-איש-יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד: {ה} וילך עמשא להזעיק את-יהודה (וייחר) ויזחר מן-המועד אשר יעדו: (o) {ו} ויאמר דוד אל-אבישי עתה ירע לנו שבע בן-בכרי מן-אבשלום אתה קח את-עבדי אדניך ורדף אחריו פן-מצא לו ערים בצרות והציל עיננו: {ז} ויצאו אחריו אנשי יואב והפרתי והפלטתי וכל-הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן-בכרי: {ח} הם עם-האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם ויואב חגור | מדו לבשו (ועלו) ועליו חגור חרב מצמדת על-מתניו בתערה והוא יצא ותפל: (o) {ט} ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחז יד-ימין יואב בזקן עמשא לנשק-לו: {י} ועמשא לא נשמר בחרב | אשר ביד יואב ויכהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו (o) וימת יואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן-בכרי: {יא} ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר-לדוד אחרי יואב: {יב} ועמשא מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי-עמד כל-העם ויסב את-עמשא מן-המסלה השדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כל-הבא עליו ועמד: {יג} כאשר הגה מן-המסלה עבר כל-איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן-בכרי: {יד} ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים (o) (ויקלהו) ויקהלו ויבאו אף אחריו: {טו} ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל-העיר ותעמד בחל וכל-העם אשר את-יואב משחיתם להפיל החומה:

טז ותקרא אשה חכמה מן-העיר שמעו שמעו אמרו-נא אל-יואב קרב עד-הנה ואדברה אליך: **יז** ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי: **יח** ותאמר לאמר דבר ידברו בראשנה לאמר שאל ישאלו באבל וכן התמו: **יט** אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה: **פ** **כ** ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם-אבלע ואם-אשחית: **כא** לא-כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן-בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד תנו-אתו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל-יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה: **כב** ותבוא האשה אל-כל-העם בחכמתה ויכרתו את-ראש שבע בן-בכרי וישלכו אל-יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל-העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלם אל-המלך: **כג** **כד** ויואב אל כל-הצבא ישראל ובניה בן-יהוידע על-(הכרי) הפרתי ועל-הפלתי: **כה** ואדרם על-המס ויהושפט בן-אחילוד המזכיר: **כז** **כח** (ושיא) וישא ספר וצדוק ואביתר כהנים: **כט** וגם עירא היארי היה כהן לדוד: **ל**

שמואל ב פרק-כא

א ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה **ב** ויאמר יהוה אל שאל ואל בית הדמים על אשר המית את הגבעונים: **ג** ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה כי אם-מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאל להכתם בקנאתו לבני-ישראל ויהודה: **ד** ויאמר דוד אל-הגבעונים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את-נחלת יהוה: **ה** ויאמרו לו הגבעונים אין-(לי) לנו כסף וזהב עם-שאל ועם-ביתו ואין-לנו איש להמית בישראל ויאמר מה-אתם אמרים אעשה לכם: **ו** ויאמרו אל-המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה-לנו נשמדנו מהתיצב בכל-גבל ישראל: **ז** (ינתן) יתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת שאל בחיר יהוה ויאמר **ח** המלך אני אתן: **ט** ויחמל המלך על-מפי-בשת בן-יהונתן בן-שאל על-שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן-שאל: **י** ויקח המלך את-שני בני רצפה בת-איה אשר ילדה לשאל את-ארמני ואת-מפבשת ואת-חמשת בני מיכל בת-שאל אשר ילדה לעדריאל בן-ברזלי המחלתי:

טו וַיִּתְּנֵם בְּיַד הַגְּבָעִימִים וַיִּקְיַעֵם בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה וַיִּפְּלוּ (שבעתים) שְׁבַעֲתָם יַחַד (והם) וְהֵמָּה הִמְתּוּ בַיָּמִי קִצִּיר בְּרֵאשִׁימִים (תחלת) בְּתַחֲלַת קִצִּיר שְׁעָרִים: **ז** וַתִּקַּח רִצְפָּה בַת-אֵיָּה אֶת-הַשֶּׁקֶת וַתִּטְהַר לָהּ אֶל-הַצּוּר מִתַּחֲלַת קִצִּיר עַד נִתְּרָה-מֵיָם עֲלֵיהֶם מִן-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-נִתְּנָה עוֹף הַשָּׁמַיִם לְנוּחַ עֲלֵיהֶם יוֹמָם וְאֶת-חַיִּית הַשָּׂדֶה לַיְלָה: **יא** וַיִּגַּד לְדָוִד אֶת אֲשֶׁר-עָשְׂתָה רִצְפָּה בַת-אֵיָּה פְּלִגְשֵׁי שְׂאוּל: **יב** וַיִּלֶּךְ דָּוִד וַיִּקַּח אֶת-עַצְמוֹת שְׂאוּל וְאֶת-עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מֵאֵת בְּעֻלֵי יְבִישׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר גָּנְבוּ אֹתָם מִרְחֹב בֵּית-שָׁן אֲשֶׁר (תלום) תְּלָאוּם (שם) (הפלשתים) שָׁמָּה פְּלִשְׁתִּים בַּיּוֹם הַכּוֹת פְּלִשְׁתִּים אֶת-שְׂאוּל בַּגִּלְבָּעַ: **יג** וַיַּעַל מִשָּׁם אֶת-עַצְמוֹת שְׂאוּל וְאֶת-עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וַיֵּאֲסֹפוּ אֶת-עַצְמוֹת הַמּוֹקְעִים: **יד** וַיִּקְבְּרוּ אֶת-עַצְמוֹת-שְׂאוּל וַיְהוֹנָתָן-בְּנוֹ בְּאֶרֶץ בְּנֵימִן בְּצִלְע בְּקִבְרֵ קִישׁ אָבִיו וַיַּעֲשׂוּ כָל אֲשֶׁר-צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲתֵר אֱלֹהִים לְאֶרֶץ אַחֲרֵי-כֵן: (פ) **טז** וַתְּהִי-עוֹד מִלְחָמָה לְפְלִשְׁתִּים אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיֵּרַד דָּוִד וַעֲבָדָיו עִמּוֹ וַיִּלְחֲמוּ אֶת-פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַף דָּוִד: **טז** (וישבו) וַיֵּשְׁבִי בְּנֹב אֲשֶׁר | בִּילִידֵי הַרְפָּה וּמִשְׁקַל קִינוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת מִשְׁקָל נְחֹשֶׁת וְהוּא חֲגוּר חֲדָשָׁה וַיֹּאמֶר לְהַכּוֹת אֶת-דָּוִד: **יז** וַיַּעֲזֶר-לוֹ אֲבִישׁי בֶן-צְרוּיָה וַיַּךְ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּמִּיתֵהוּ אִז נִשְׁבַּעוּ אַנְשֵׁי-דָוִד לוֹ לֵאמֹר לֹא-תֵצֵא עוֹד אֶתְנוּ לְמִלְחָמָה וְלֹא תִכָּבֵּה אֶת-נֵר יִשְׂרָאֵל: (פ) **יח** וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן וַתְּהִי-עוֹד הַמִּלְחָמָה בְּגוֹב עַם-פְּלִשְׁתִּים אִז הִכָּה סֹבְכִי הַחֲשֵׁתִי אֶת-סֹף אֲשֶׁר בִּילְדֵי הַרְפָּה: (פ) **יט** וַתְּהִי-עוֹד הַמִּלְחָמָה בְּגוֹב עַם-פְּלִשְׁתִּים וַיַּךְ אֶלְחָנָן בֶּן-יַעֲרִי אַרְגִּים בֵּית הַלְחָמִי אֶת גְּלִית הַגִּתִּי וַעֲץ חֲנִיתוֹ כַּמְּנוֹר אַרְגִּים: (ס) **כ** וַתְּהִי-עוֹד מִלְחָמָה בְּגַת וַיְהִי | אִישׁ (מדין) מְדוּן וְאַצְבָּעַת יָדָיו וְאַצְבָּעַת רַגְלָיו שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע מִסְפָּר וְגַם-הוּא יָלַד לְהַרְפָּה: **כא** וַיַּחֲרֹף אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיִּכְּהוּ יְהוֹנָתָן בֶּן-(שמעִי) שְׁמַעְיָה אַחֵי דָּוִד: **כב** אֶת-אַרְבַּעַת אֱלֹהֵי יִלְדוֹ לְהַרְפָּה בְּגַת וַיִּפְּלוּ בְּיַד-דָּוִד וּבְיַד עַבְדָּיו: (פ)

שמואל ב פרק-כב

א וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת-דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַצֵּיל יְהוָה אֶתוֹ מִכַּף כָּל-אִיְבּוֹ וּמִכַּף שְׂאוּל: **ב** וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלְעִי וּמַצְדָּתִי וּמִפְּלִטֵי-לִי: **ג** אֱלֹהֵי צוּרֵי אַחֲסָה-בּוֹ מִגְּנִי וְקִרְןִי יִשְׁעֵי מִשְׁגַּבִּי וּמְנוֹסֵי מִשְׁעֵי מַחְמָסִי תִשְׁעֵנִי: **ד** מִהַלֵּל אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאִיְבֵי אֲנֹשֶׁעַ: **ה** כִּי אֶפְּנִי מִשְׁבָּרֵי-

מוֹת נחֲלִי בְלִיעֵל יִבְעַתְנִי: **{ו}** חֲבִלִי שְׂאוֹל סִבְנִי קִדְמִנִי מְקֻשֵׁי-מֹות: **{ז}** בְּצַר-לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל-אֱלֹהֵי אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מִהִכְלוֹ קוֹלִי וְשׁוֹעַתִי בְּאֲזְנוֹ: **{ח}** (וּתְגַעֵשׁ) וַיִּתְגַּעֵשׁ וּתְרַעֵשׁ הָאָרֶץ מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגְּזוּ וַיִּתְגַּעֵשׁוּ כִי-חָרָה לֹ: **{ט}** עָלָה עֵשֶׁן בְּאָפוֹ וְאִשׁ מִפִּיֹו תֹאכֵל גְּחָלִים בְּעָרוֹ מִמֶּנּוּ: **{י}** וַיִּט שָׁמַיִם וַיִּרַד וְעָרְפֶל תַּחַת רַגְלָיו: **{יא}** וַיִּרְכַּב עַל-כְּרוֹב וַיַּעֲף וַיֵּרָא עַל-כַּנְפֵי-רוּחַ: **{יב}** וַיֵּשֶׁת חֹשֶׁךְ סְבִיבֹתָיו סְפוֹת חֲשֻׁרֵת-מַיִם עָבִי שְׁחֻקִים: **{יג}** מִנְּגַה נִגְדוּ בְּעָרוֹ גְחָלֵי-אֵשׁ: **{יד}** יִרְעַם מִן-שָׁמַיִם יְהוָה וְעֲלִיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ: **{טו}** וַיִּשְׁלַח חֲצִים וַיְפִיצֵם בְּרֶקַע (וַיִּהְיֶה) וַיְהִים: **{טז}** וַיֵּרָאוּ אִפְקֵי יָם יָגְלוּ מִסְדּוֹת תִּבְלַל בְּגַעְרַת יְהוָה מִנְּשַׁמַּת רוּחַ אָפוֹ: **{יז}** יִשְׁלַח מִמְרוֹם יִקְחֵנִי יִמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים: **{יח}** יִצִּילֵנִי מֵאִיְבֵי עַז מִשְׁנָאֵי כִי אִמְצֹו מִמֶּנִּי: **{יט}** יִקְדַּמְנִי בְיוֹם אִיְדִי וַיְהִי יְהוָה מִשְׁעַן לִי: **{כ}** וַיֵּצֵא לְמַרְחָב אֹתִי יַחֲלִצֵנִי כִי-חִפְץ בְּי: **{כא}** יִגְמֹלֵנִי יְהוָה כְּצַדִּיקְתִּי כִּבְר יְדֵי יֹשִׁיב לִי: **{כב}** כִּי שְׁמַרְתִּי דַרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהֵי: **{כג}** כִּי כָל-(מִשְׁפָּטוֹ) מִשְׁפָּטָיו לִנְגְדִי וְחֻקְתָיו לֹא-אֲסוּר מִמֶּנָּה: **{כד}** וְאֱהִיָּה תַמִּים לוֹ וְאֲשַׁתְּמַרָּה מֵעוֹנֵי: **{כה}** וַיֵּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצַדִּיקְתִּי כִּבְרִי לִנְגַד עֵינָיו: **{כו}** עִם-חֹסִיד תִּתְחַסֵּד עִם-גִּבּוֹר תִּתְמַם תִּתְמַם: **{כז}** עִם-נֹבֵר תִּתְבָּר וְעִם-עֹקֵשׁ תִּתְפַּל: **{כח}** וְאֶת-עַם עֵנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל-רַמִּים תִּשְׁפִּיל: **{כט}** כִּי-אֲתָה נִירִי יְהוָה וַיְהוָה יִגִּיהַ חֲשָׁפִי: **{ל}** כִּי בָכָה אֲרוּץ גְּדוּד בְּאֱלֹהֵי אֲדַלַּג-שׁוֹר: **{לא}** הָאֵל תַּמִּים דַּרְכּוֹ אֲמַרְתָּ יְהוָה צְרוּפָה מְגֹן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ: **{לב}** כִּי מִי-אֵל מִבְּלַעֲדִי יְהוָה וּמִי צוֹר מִבְּלַעֲדִי אֱלֹהֵינוּ: **{לג}** הָאֵל מַעוֹזִי חֵיל וַיִּתֵּר תַּמִּים (דַּרְכּוֹ) דַּרְכֵי: **{לד}** מִשׁוּהָ (רַגְלִיו) רַגְלִי כְּאֵילוֹת וְעַל בְּמוֹתַי יַעֲמַדְנִי: **{לה}** מִלְּמַד יְדִי לְמַלְחָמָה וְנַחַת קִשְׁת-נְחוּשָׁה זָרַעְתִּי: **{לו}** וּתְתֵן-לִי מְגֹן יִשְׁעָךָ וְעֲנֹתֶךָ תִּרְבֵּנִי: **{לז}** תִּרְחִיב צַעֲדִי תַחַתְנִי וְלֹא מַעֲדוֹ קִרְסְלִי: **{לח}** אֲרַדְּפָה אִיְבֵי וְאֲשְׁמִידֵם וְלֹא אֲשׁוּב עַד-כְּלוֹתֵם: **{לט}** וְאֶכְלֵם וְאֶמְחָצֵם וְלֹא יִקְוֹמוּן וַיִּפְלוּ תַחַת רַגְלִי: **{מ}** וּתְזַרְנִי חֵיל לְמַלְחָמָה תִּכְרִיעַ קַמִּי תַחַתְנִי: **{מא}** וְאִיְבֵי תִתֵּה לִי עֶרְף מִשְׁנָאֵי וְאֶצְמִיתֵם: **{מב}** יִשְׁעוּ וְאִין מִשִּׁיעַ אֶל-יְהוָה וְלֹא עֲנִים: **{מג}** וְאֲשַׁחֲקֵם כְּעַפְרָא-אֲרָץ כְּטִיט-חוּצוֹת אֲדַקֵּם אֲרַקֵּעֵם: **{מד}** וְתִפְלֹטְנִי מֵרִיבֵי עַמִּי תִשְׁמַרְנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם לֹא-יִדְעֵתִי יַעֲבֹדְנִי: **{מה}** בְּנִי נֹכַר יִתְכַחֲשׁוּ-לִי לְשִׁמוּעַ אֲזֵן יִשְׁמְעוּ לִי: **{מו}** בְּנִי נֹכַר יִבְלוּ וַיַּחְגְּרוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵם: **{מז}** חִי-יְהוָה וּבְרוּךְ צוּרִי וַיִּרַם אֱלֹהֵי צוֹר יִשְׁעֵי: **{מח}** הָאֵל הַנֶּתֶן נִקְמַת לִי וּמוֹרִיד עַמִּים תַּחַתְנִי: **{מט}** וּמוֹצִיאֵי מֵאִיְבֵי וּמִקַּמִּי תִרְוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּצִּילֵנִי: **{נ}** עַל-כֵּן אֲוֹדָךָ יְהוָה בְּגוֹיִם וְלִשְׁמָךָ אֲזַמְרָ: **{נא}** (מַגְדִּיל) מַגְדוֹל יִשׁוּעוֹת מַלְכוֹ וְעֹשֶׂה-חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד-עוֹלָם: (פ)

שמואל ב פרק-כג

א ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן-ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל: **ב** רוח יהוה דבר-בי ומלתו על-לשוני: **ג** אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים: **ד** וכאור בקר יזרח-שמש בקר לא עבות מנגה ממטר דשא מארץ: **ה** כי-לא-כן ביתי עם-אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה כי-כל-ישעי וכל-חפץ כי-לא יצמיח: **ו** ובליעל כקוץ מנד כלהם כי-לא ביד יקחו: **ז** ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת: **ח** אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמני | ראש השלשי הוא עדינו (העצנו) העצני על-שמנה מאות חלל בפעם (אחד) אקת: **ט** (ואחרו) ואחריו אלעזר בן-(דדי) דודו בן-אחחי בשלשה (גברים) הגברים עם-דודו בחרפם בפלשתים נאספו-שם למלחמה ויעלו איש ישראל: **י** הוא קם ויהי בפלשתים עד | כי-יגעה ידו ותדבק ידו אל-החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביזם ההוא והעם ישבו אחריו אה-לפשט: **יא** ואחריו שמא בן-אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי-שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים: **יב** ויתיצב בתוך-החלקה ויצילה ויהי את-פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה: **יג** וירדו (שלשים) שלשה מהשלשים ראש ויבאו אל-קציר אל-דוד אל-מערת עדלם וחית פלשתים חנה בעמק רפאים: **יד** ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בית לחם: **טו** ויתאווה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית-לחם אשר בשער: **טז** ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים וישאבו-מים מבאר בית-לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל-דוד ולא אבה לשתותם ויסף אתם ליהוה: **יז** ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי זאת הדם האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגברים: **יח** ואבישי אחי | יואב בן-צרויה הוא ראש (השלשי) השלשה והוא עורר את-חניתו על-שלש מאות חלל ולו-שם בשלשה: **יט** מן-השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד-השלשה לא-בא: **כ** ויבניהו בן-יהוידע בן-איש-(חי) חיל רב-פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד והכה את-(האריה) הארי בתוך הבאר ביזם השלג: **כא** והוא-הכה את-איש מצרי (אשר) איש מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל את-החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: **כב** אלה עשה בניהו בן-יהוידע

ולו-שם בשלשה הגברים: **כג** מן-השלשים נכבד ואל-השלשה לא-
בא וישמהו דוד אל-משמעתו: (o) **כד** עשה-אל אחי-יואב בשלשים
אלחנן בן-דדו בית לחם: **כה** שמה החרדי אליקא החרדי: (o)
כו חלץ הפלטי עירא בן-עקש התקועי: (o) **כז** אביעזר הענתתי
מבני החשתי: (o) **כח** צלמון האחחי מהרי הנטפתי: (o) **כט** חלב
בן בענה הנטפתי (o) אתי בן ריבי מגבעת בני בנימן: (o) **ל** בניהו
פרעתי הדי מנחלי געש: (o) **לא** אבי-עלבון הערבתי עזמות
הברחמי: (o) **לב** אליחבא השעלבני בני ישן יהונתן: (o) **לג** שמה
ההררי אחיאם בן-שרר האררי: (o) **לד** אליפלט בן אחסבי בן
המעכתי (o) אליעם בן אחיתפל הגלני: (o) **לה** (חצרו) חצרי
הפרמלי פערי הארבי: (o) **לו** יגאל בן נתן מצבה (o) בני הגדי: (o)
לז צלק העמני (o) נחרי הבארתי (נשאי) נשא כלי יואב בן צריה:
(o) **לח** עירא היתרי גרב היתרי: (פ) **לט** אוריה החתי כל שלשים
ושבעה:

שמואל ב פרק-כד

א ויסף אף-יהוה לחרות בישראל ויסת את-דוד בהם לאמר לך מנה
את-ישראל ואת-יהודה: **ב** ויאמר המלך אל-יואב | שר-החיל אשר-
אתו שוט-נא בכל-שבטי ישראל מן ועד-באר שבע ופקדו את-העם
וידעתי את מספר העם: (o) **ג** ויאמר יואב אל-המלך ויסף יהוה
אלהיך אל-העם כהם | וכהם מאה פעמים ועיני אדני-המלך ראות
ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה: **ד** ויחזק דבר-המלך אל-יואב ועל
שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את-העם את-
ישראל: **ה** ויעברו את-הירדן ויחנו בערוער ימין העיר אשר בתוך-
הנחל הגד ואל-יעזר: **ו** ויבאו הגלעדה ואל-ארץ תחתים חדשי ויבאו
דנה יען וסביב אל-צידון: **ז** ויבאו מבצר-צר וכל-ערי החוי והפנעני
ויצאו אל-נגב יהודה באר שבע: **ח** וישטו בכל-הארץ ויבאו מקצה
תשעה חדשים ועשרים יום ירושלם: **ט** ויתן יואב את-מספר מפקד-
העם אל-המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש-חיל שלף חרב
ואיש יהודה חמש-מאות אלף איש: **י** ויה לב דוד אתו אחרי כן ספר
את העם (o) ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה
יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד: **יא** ויקם דוד בבקר

(פ) וידבר יהוה ה' אל גד הנביא חזה דוד לאמר: **יב** הלוח ודברת אל-דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר-לך אחת-מהם ואעשה-לך: **יג** ויבא-גד אל-דוד ויגד-לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים | רעב | בארץך אם-שלשה חדשים נסך לפני-צריך והוא רדףך ואם-היות שלשת ימים דבר בארץך עתה דע וראה מה-אשיב שלחי דבר: (o) **יד** ויאמר דוד אל-גד צר-לי מאד נפלה-נא ביד-יהוה כִּי-רבים (רחמו) רחמיו וביד-אדם אל-אפלה: **טו** ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד-עת מועד וימת מן-העם מִדָּן ועד-באר שבע שבעים אלף איש: **טז** וישלח ידו המלאך | ירושלם לשחתה וינחם יהוה אל-הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה ה' עם-גֶרֶן (האורנה) הארונה היבסי: (o) **יז** ויאמר דוד אל-יהוה בראתו | את-המלאך | המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי: (פ) **יח** ויבא-גד אל-דוד ביזום ההוא ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבֶּח בגֶרֶן (ארניה) ארונה היבסי: **יט** ויעל דוד כדבר-גד כאשר צוה יהוה: **כ** וישקף ארונה וירא את-המֶלֶךְ ואת-עבדיו עֹבְרִים עליו ויצא ארונה וישתחו למֶלֶךְ אפיו ארצה: **כא** ויאמר ארונה מדוע בא אדני-המֶלֶךְ אל-עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את-הגֶרֶן לבנות מזבֶּח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם: **כב** ויאמר ארונה אל-דוד יקח ויעל אדני המֶלֶךְ הטוב (בעינו) בעיניו ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים: **כג** הכל נתן ארונה המֶלֶךְ למֶלֶךְ (o) ויאמר ארונה אל המֶלֶךְ יהוה אלהיך ירצה: **כד** ויאמר המֶלֶךְ אל-ארונה לא כִּי-קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את-הגֶרֶן ואת-הבקר בכסף שקלים חמשים: **כה** ויבן שם דוד מזבֶּח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל: (חזק)